

UFO

NORGES STØRSTE SPESIALTIDSSKRIFT OM UFO-FENOMENET NR. 2- 2000 19. ÅRGANG

Mot endelig aksept COMETA-RAPPORTEN BEKREFTER

Forfatter-kjendis og UFO-forkjemper
TETT PÅ WILLY USTAD

AREA 51 AVSLØRT

T-REX, EN HUMANOID
Av Willy Ustad

Internasjonalt UFO-treff
UFO-NORGE i SAN MARINO

ABONNEMENT KR. 150,- PR. ÅR

UTGITT AV UFO-NORGE

LØSSALG KR. 45,-

TIDSSKRIFTET UFO NR. 2 2000 - 19. ÅRGANG

Logoen til venstre
viser et bilde tatt av
Hessdalsfenomenet i
1984.

Utgitt av UFO-NORGE - en landsomfattende organisasjon

ISSN 977080017500

Utgivelse

Tidsskriftet UFO utgis av organisasjonen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, samt informasjon til abonnentene og offentligheten.

Redaksjon:

Ansvarlig redaktør

Morten Løken Kværnstrøm
Postboks 306 Sentrum
3502 Hønefoss
Tlf: 32 12 94 74 Mobiltlf: 932 58 643
E-post: redaktor@ufo.no
www.storyteller-press.no

Redaktør Internett

Ole Jonny Brænne
Bygdøy Alle 117 B
0273 Oslo
Tlf: 22 54 99 49
Mobiltlf: 913 19 203
Epost: ole@ufo.no

Redaksjonsråd

Redaktørene og komitéen - se under daglig ledelse

Innlevering av stoff

Per Ottesen
Byrevegen 95
2640 Vinstra
Tlf: 61 29 07 52
E-post: ufoper@ufo.no

Illustratør

Carsten Bjørndal
Dramsveien 97
9010 Tromsø
Mobiltlf: 951 63 337

Redaktør UFO-Norway News

Mentz D. Kaarbø
Strandgaten 221
5004 Bergen
Tlf.: 55 23 17 59 Mobiltlf: 957 01 372
E-post: mentz.kaarbo@ufo.no

Annonser

Hans Petter Blaaflyd
Opplandsgt. 2
0657 Oslo
Tlf: 917 16 371

Abonnement

Tidsskriftet UFO utkommer med 4 nummer i året. Horjen Libris
Abonnement koster for 2000 kr. 150,-
Beløpet betales enkeltst over bankgiro.
Bankgironummer: 2470 17 28862

Trykk

Avd. Trykkeri
Flekkefjord

Abonnementsadresse

UFO-NORGE
Nordlysveien 4C
3113 Tønsberg

UFO-NORGES Internett-sider

<http://www.ufo.no>

Copyright UFO-NORGE 2000

Innholdet i UFO kan gjengis med inntil 50 ord fra hver artikkel uten spesiell avtale, forutsatt at full kildeangivelse er gitt. Ytterligere gjengivelse av stoff kun etter skriftlig avtale med UFO-NORGE.

Artiklene i bladet fremstår som bidrag til kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenet og utforskningen av dette, uten at organisasjonen UFO-NORGE eller bladets redaksjon er ansvarlige for, eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger.

Organisasjonsoversikt for UFO-NORGE

Daglig ledelse (Komitéen)

Ole Jonny Brænne
Mentz D. Kaarbø
Per Ottesen
Odd-Gunnar Røed
Erling P. Strand

Informasjons og kontaktadresse

UFO-NORGE
v/Odd-Gunnar Røed
Postboks 124
3163 Borgheim
Tlf: 33 38 65 00 m. autom. tlf.svarer
Fax: 33 38 33 68
Mobiltlf: 917 93 210
E-post: odd.gunnar.roed@ufo.no
Bankkontonummer: 2470 17 11390

Utsendelse av informasjon/abo

Frank Lie
Nordlysveien 4 C
3113 Tønsberg
Tlf: 33 32 70 84
E-post:
frank.lie@ufo.no

Rapportsentral og avd. UFO-NORGE Midt

Arnulf Løken
Engveien 6 C
7600 Levanger
Tlf: 74 08 28 02
Mobiltlf: 906 86 568
E-post: arnulf@ufo.no

Avdelinger og ledere

UFO-NORGE Øst

Stein Carlsen
Gimleveien 51
1358 Jar
Tlf: 67 58 07 25
E-post: scar@ufo.no

UFO-NORGE Sør - representant

Pål Reimund Skjold
Postboks 550 Madla
4090 Hafrsfjord
Tlf: 51 55 68 74
E-post:
pr.skjold@ufo.no

UFO-NORGE Nord

Leif Norman Solhaug
Indre-Sand
8387 Fredvang
Tlf: 76 09 40 02
Fax: 76 09 44 27
Mobiltlf: 916 76 044
E-post: leif.solhaug@ufo.no

UFO-NORGE Vest

Finn W. Kalvik
Postboks 1155
5811 Bergen
Tlf: 55 28 01 26

PROJECT HESSDALEN

v/Erling P. Strand
Bukholmveien, Ullerøy
1747 Skjeberg
Tlf: 69 16 96 00
Fax: 69 16 80 18
E-post: erling.p.strand@hiof.no
Postgironummer: 0530 28 87545

Oversikt over lokalgrupper tilsluttet UFO-NORGE

UFO-TØNSBERG

Amundrødveien 13
3142 Vestskogen
Tlf: 33 32 16 64
Mobiltlf: 957 03 467
E-post: tonsberg@ufo.no

UFO-ROGALAND

Postboks 510
4304 Sandnes
Tlf: 51 67 35 64
E-post: ufor@ufo.no

AFGM

c/o Ole Morten Vestby
Stasjonsveien 92
1746 Skjeberg
Tlf: 69 16 83 07
E-post: afgm@ufo.no

UFO-SANDEFJORD

Østerøyveien 401
3237 Sandefjord
Tlf: 33 45 07 26

ASTRONOMI

Jan Qvam
Fløyveien 47
3080 Holmestrand
Tlf: 33 05 23 64
E-post: jq@ufo.no

Vi oppfordrer våre abonnenter til snarest mulig å sende melding om adresseforandring til vår abonnementsadresse ved endring av bopel.

...FRA REDAKSJONEN

Vi er en uke fra Sankt Hans idet redaksjonen avsluttes for denne gang. Sommer og ferietid står for døren. Ikke den fremste lesetiden i året, kanskje. Men her i redaksjonens røyktunge og mørke lokale fortsetter vi ufortrødent vår geskjeft. Vårt hovedmål å gi deg som abonnent viktig og korrekt informasjon om det siste på UFO-fronten, foruten en hyggelig stund i selskap med bladet, selvfølgelig. Les og bedøm.

Denne gang kan du lese om COMETA-rapporten som har skapt bestyrrelse blant bedrevitere i USAs politiske og militære miljø. Rapporten konkluderer med at UFO eksisterer. Og det er ikke hvilke som helst mennesker som støtter konklusjonen, heller. Les og se.

Ellers innfører vi det første av en serie portretter av navn å nevne innen UFO-miljøene. Forfatteren Willy Ustad er først ut. Neste gang fører vi Erich von Däniken til spaltene - og deretter en nestor i norsk UFO-sammenheng: UFO-Norges egen Finn Kalvik. Sistnevnte har mye lærerikt og morsomt å fortelle fra et langt liv i ufologiens tjeneste.

Ustad har for øvrig forfattet en munterfilosofisk artikkel spesielt for UFO. Les og le.

Vår medarbeider Odd-Gunnar Røed har vært på UFO-konferanse i San Marino og bringer et referat derfra. Blant innholdet ellers tør du finne en hel del godt lesestoff.

Forleden ringte det i redaksjonens telefon. Det var en dame som lurte på om vi kunne formidle følgende beskjed: «Kan leserne hjelpe med å skaffe en oversikt over videoer og fjernsynsprogrammer som Erich von Däniken har produsert eller deltatt i? Hvis noen har kopier, er jeg interessert i disse.» Forespørselen er rettet - og svar bes ringt /mailet/skrevet til redaksjonen som formidler kontakt. Engasjerte og interesserte lesere hjelper vi så gjerne.

Dere får ha en riktig god sommer alle sammen - og jeg ser frem til å møte dere igjen til høsten!

Morten Løken Kværnstrøm

«Keep an open mind. But not so open that your brain falls out.»
Stephen Wagner, guide www.about.com.

AV INNHOLDET:

SIDE 4:	COMETA VEKKER OPPSIKT
SIDE 7:	NORSK UFO SENTER
SIDE 10:	UFOTRETTET: WILLY USTAD
SIDE 12:	METEORITT-MARERITT
SIDE 14:	T-REX VAR EN HUMANOID
SIDE 16:	GJØVIK-VIDEO ANALYSERT
SIDE 17:	RAPPORTNYTT
SIDE 21:	UFO-KONFERANSE I SAN MARINO
SIDE 23:	STEINKASTINGEN PÅ BRENNSETRA
SIDE 26:	AREA 51: FOTOS FINNES PÅ NETTET
SIDE 28:	FILER'S FILES
SIDE 30:	HJELP! JEG SER UFO!
SIDE 33:	PRESSEKLIPP
SIDE 35:	UFO-FORSKNING I SOVJET
SIDE 37:	HESSDALEN MÅLESTASJON

Fransk UFO-rapport ryster USA

COMETA VEKKER OPPSIKT

Offentliggjøringen på Internett av de første detaljerte bildene av Area 51 resulterte i at nettstedet brøt sammen. Interessen var stor - og den bør være større for COMETA. Den franske rapporten som nå er oversatt til engelsk og offentliggjort, har rystet store deler av det militære og politiske liv i USA. UFO eksisterer, er konklusjonen. Toppfolk som astronauten Edgar Mitchell fra Apollo 14 og den tidligere sjefen for det britiske forsvarsdepartementet, Lord Hill-Norton, støtter rapporten.

Av Leslie Kean

Oversatt av Mentz Kaarbø

mentz.kaarbo@ufo.no

Interessen har vært fenomenal, uttalte David Mountain, markedsdirektør i Aerial Images Inc.; firmaet som la ut høyoppløsningsbildene. (Se også egen artikkel i bladet, red. anm.)

Men de som hadde håpet å se spor etter mulige UFOer lagret på basen (som noen av de mer ekstreme UFO-etterforskerne har påstått) må ha blitt dypt skuffet. Mesteparten av det som måtte foregå på Area 51 skjer under jorden, noe som gjør fotografier nytteløse.

De som er ute etter fersk informasjon om UFO-fenomenet, ville imidlertid hatt mer hell ved å gå til en ny, men mindre kjent kilde: En rapport, COMETA-Rapporten, utarbeidet av det franske forsvaret, og nylig oversatt til en autorisert engelsk utgave. (Omtalt i UFO nr. 1-2 1999.)

Tjenestemenn på høyt nivå - som inkluderer pensjonerte generaler fra Institutt for høyere studier for nasjonalt forsvar (French Institute of Higher Studies for National Defense), en statlig institusjon for strategisk planlegging - tok nylig et betydelig skritt med hensyn til å utfordre den offentlige skepsis overfor UFOer.

I en rapport basert på en treårig granskning, ble det konkludert med at "mange manifestasjoner observert av pålitelige vitner kan ha sin årsak i fartøyer av utenomjordisk opprinnelse", og at "den beste forklaringen er den

utenomjordiske hypotesen". Selv om denne ikke er kategorisk bevist "taler sterke indisier til dens fordel, og hvis korrekt, kan dette medføre betydelige konsekvenser".

Den franske gruppen kom til denne konklusjonen etter å ha gransket nesten 500 observasjoner gjort fra fly over store deler av verden samt radar/visuelle saker, i tillegg til tidligere ikke-offentliggjorte pilot observasjoner. De samlet inn data fra offisielle kilder, nasjonale myndigheter, samt andre lands luftforsvar. Resultatet er samlet i en 90-siders rapport med tittelen: "UFOer og Forsvaret: Hva bør vi forberede oss på?" ("UFOs and Defense: What Should We Prepare For?")

"Antallet observasjoner som er uopplukerte på tross av betydelig datamengde- og kvalitet i hver rapport, er økende over hele verden", uttalte teamet.

UFO-PROSENT PÅ FEM

Forfatterne bemerker at rundt 5 prosent av de veldokumenterte observasjonene vanskelig kan knyttes til konvensjonelle årsaker, såsom hemmelige forsvarsøvelser. Disse 5 prosentene synes å ha sin årsak i "fullstendig ukjente flygende maskiner med eksepsjonell manøvrerbarhet og flyveegenskaper som er styrt av naturlig eller kunstig intelligens", ifølge gruppen. Vitenskapen har allerede utviklet plausible modeller for reiser fra

andre solsystem og for teknologi som kan benyttes for fremdrift av fartøyene, understrekes det i rapporten.

Leserne forsikres om at UFOer ikke har vist tegn på fiendtlighet, "selv om manøvre for å vise fartøyenes overlegenhet er dokumentert".

På bakgrunn av den generelle skepsis overfor UFO-fenomenet, vil mange raskt forkaste generalenes "utenomjordiske hypotese". Men dette blir straks vanskeligere når forfatternes troverdighet tas i betraktning.

Rapportens tre opphavsmenn er firestjerners general Bernard Norlain, tidligere sjef for luftforsvaret (French Tactical Air Force) og statsministerens rådgiver i forsvarsspørsmål; general Denis Letty, kampflyver i luftforsvaret; og Andre Lebeau, tidligere leder for Nasjonalt senter for romfart (CNES), det franske motstykket til NASA.

De dannet en gruppe bestående av 12 medlemmer; "Komitéen for dybdestudier" ("Committee for In-depth Studies"), på fransk forkortet COMETA, som utga rapporten. Andre bidragsyttere inkluderte en trestjerners admiral, rikspolisjefen i Frankrike, lederen for en statlig organisasjon som undersøker emnet (det siktes her sannsynligvis til GEPA, omtalt flere ganger tidligere i "UFO", red. anm.) samt vitenskapsfolk og våpeningeniører.

Hvorfor skulle USA muligens være interessert - om enn på uoffisiell basis -

i et emne som så ofte er møtt med latterliggjøring, eller til og med ansett for å tilhøre sfæren til "the lunatic fringe"?

Først og fremst fordi nedgraderte amerikanske regjeringsdokumenter viser at uidentifiserte objekter med ekstraordinære tekniske egenskaper representerer en utfordring overfor militære aktiviteter over hele verden. For eksempel har amerikanske jagerfly prøvd å avskjære UFOer, i følge North American Aerospace Defense Command og dokumenter fra US Air Force. Iranske og peruvianske fly fra respektive lands luftforsvar har prøvd å skyte ned uidentifiserte fartøy i hhv. 1976 og 1980. Belgiske F-16 jagerfly utstyrt med raketter jaget et UFO i 1990.

Videre heter det i rapporten at det har vært "besøk over hemmelige militære installasjoner og rakettbaser" og "militære fly har vært forfulgt" i USA.

TOPPSJIKTET VET

Edgar Mitchell, en av mannskapet på Apollo 14 og den sjette personen som satte sin fot på Månen, er en av de som støtter initiativet til internasjonalt samarbeid for å forske på UFO-fenomenet. Han uttaler følgende om den franske rapporten: "Det er betydningsfullt at enkeltpersoner med fremstående posisjon innen regjering, forsvar og etterretningsorganisasjoner i Frankrike bringer denne saken frem".

Mitchell, som har en doktorgrad i aeronautikk og astronautikk fra Massachusetts Institute of Technology, er overbevist "med et konfidensnivå på mer enn 90 prosent at det ligger realiteter bak det hele". Han sier at "mennesker har gravd gjennom arkivene og etterforsket saker i mange år nå. Materialet i arkivene er svært overbevisende. Det eneste som mangler er et offisielt stempel".

Mitchell arbeider sammen med femstjerners admiral Lord Hill-Norton, tidligere sjef for det britiske forsvarsdepartementet, for å innkalle til kongresshøringer som kan frembringe nye opplysninger i UFO-spørsmålet.

Selv om Kongressen synes uvillig til å forfølge denne saken, er publikums interesse for UFOer uforminsket. Et initiativ blant folkevalgte i Missouri, godkjent av USAs inneriksminister nå i

mars ber Kongressen om å innkalle til høringer. I anbefalingen heter det at "den føderale regjeringens behandling av UFO-spørsmålet har bidratt til publikums kyniske holdning, samt generelle mangel på tillit til myndighetene".

Kommandør i den amerikanske marines reservestyrker Willard H. Miller har lenge påpekt de samme bekymringsfulle forhold overfor føderale tjenestemenn på høyt nivå. Med over 30 år i Marinen og erfaring med operasjoner på tvers av våpengrener sammen med Forsvarsdepartementet, har Miller deltatt i en rekke tidligere ikke-offentliggjorte orienteringsmøter for generaler i Pentagon, hvor Forsvarets policy med hensyn til UFOer har vært diskutert.

Som så mange andre sier Miller at han frykter at Forsvarets manglende forberedelser på mulige møter med uidentifiserte fartøyer kan fremprovosere farlige konfontasjoner, når og hvis et slikt møte finner sted. "Forhastede militære beslutninger", advarer han, "kan medføre unødvendig forvirring, feil anvendelse av militær slagkraft og/eller mulige katastrofale konsekvenser".

Og han sier at han ikke er alene om sine bekymringer. "Det finnes de med høy posisjon i regjeringen som ser på spørsmålet med økende interesse"

Hvis det amerikanske forsvaret virkelig er bekymret for UFOer, sies i alle fall intet offisielt. Faktisk blir USA irettesatt i den franske rapporten for hva som blir betegnet som "et imponerende repertoar med hensyn til å undertrykke informasjon". Dette omfatter også aktiv desinformasjon og militære bestemmelser for å hindre offentliggjøring av UFO-rapporter.

Air Force Regulation 200-2, "Unidentified Flying Objects Reporting," er et eksempel på en bestemmelse som forbyr videreformidling av data til publikum og massemedia vedrørende "objekter som er uforklarlige". En enda mer restriktiv prosedyre er fastlagt i Joint Army Navy Air Force Publication 146, hvor det trues med rettslig forfølgelse av alle mannskaper under dets jurisdiksjon som måtte offentliggjøre rapporter om observasjoner med relevans til USAs sikkerhet. Dette innbefatter flygere, sivile institusjoner, kapteiner på

handelsfartøyer, og til og med enkelte fiskefartøyer.

Selv om etterforskere har greid å innhente en del informasjon gjennom Freedom of Information Act, er mange UFO-dokumenter fremdeles gradert.

CIA ADVARTE MOT UFO

I tidligere år var spørsmål som ikke kan diskuteres i dag åpenlyst debattert. For eksempel fikk Leonard G. Wolf, medlem av Representantenes hus, i 1960 bokført en anmerkning i Kongressens saksarkiv (Congressional Record). Dette var opprinnelig en uttalelse fra viseadmiral R.E. Hillenkoetter, tidligere sjef for CIA som gjennom en skarp advarsel ("urgent warning") hadde kommet med følgende: "Visse farer er forbundet med uidentifiserte flygende objekter". Wolf siterte general L.M. Chassin, NATO-koordinator av Allied Air Service, som kom med følgende advarsel: "Hvis vi fortsetter å benekte eksistensen av UFOer, vil vi til slutt - en vakker dag - ta dem for å være fiendtlige angrepsraketter og det verste kan skje med oss.

Disse bekymringene ble tatt alvorlig nok til å bli inkorporert i avtalen mellom USA og Sovjet fra 1971: "Avtale om tiltak for å hindre utbrudd av kjernefysisk krig ("Agreement on Measures to Reduce the Outbreak of Nuclear War").

Den franske rapporten kan ble en døråpner for at enkelte land igjen kan føre en mer åpen debatt. I Chile for eksempel, diskuterer man i full offentlighet den økende bekymringen vedrørende UFOer og sikkerhet i luften. Den nå avgåtte sjefen for det chilenske luftforsvaret har dannet en komité med spesialister på sivil luftfart for å granske nylige nesten-ulykker med passasjerfly og UFOer.

I det den internasjonale debatten om UFO-fenomenet er i ferd med å ta av, fortsetter strømmen av observasjoner slik de har gjort i mange tiår. Den kanskje mest betydningsfulle i USA de siste årene fant sted i mars 1997. Hundrevis av mennesker over hele Arizona rapporterte om store triangelformede objekter som svevet lydløst på nattehimmelen. En observasjon som senator John McCain (selv fra Arizona) nylig betegnet som "aldri helt oppklart".

Så sent som 5. januar i år observerte

fire politimenn fra forskjellige steder et stort, kraftig opplyst trekantet fartøy som svevet stille i ca. 300 meters høyde over St. Claire County, Illinois. En av polititjenestemennene rapporterte å ha sett at objektet utførte ekstremt hurtige bevegelser som ikke kan gis noen konvensjonell forklaring. Representanter for Scott Air Force basen like ved, samt føderale luftfartsmyndigheter, påstår å ikke kjenne til saken.

Forsvarsdepartementet fastholder at man ikke kan finne informasjon som bekrefter eksistensen av de trekantede objektene [i Arizona]. Som svar på en stevning fra nysgjerrige innbyggere i Arizona, friga Forsvarsdepartementet detaljer om etterforskningen til dommeren (US District Court Judge) Stephen M. McNamee i Phoenix. 30. mars konkluderte McNamee med at "en rimelig ettersøkning var gjennomført" selv om ingen opplysninger fremkom, og han avsluttet saken.

Det finnes én statlig institusjon i USA som har forberedt seg på nærkontakt med UFOer. I "Brannmenns Guide til Katastrofehåndtering" (The Fire Officer's Guide to Disaster Control) andre utgave - benyttet av Federal Emergency Management Agency (tilsvarende Sivilforsvaret) og brukt som lærebok ved syv universiteter som tilbyr undervisning i brannvitenskap advares det mot "UFO-fare", representert ved elektriske felt som forårsaker strømutfall (blackouts), kraftfelt og fysiologiske effekter.

"Stå ikke under et UFO som svever i lav høyde" advares det i boken. "Berør ikke et UFO som har landet".

Teksten gir lite rom for skepsis. John E. Mack, professor i psykiatri ved Harvard universitetet og Pulitzer-prisbelønnet forfatter, opphørte å være skeptisk for lenge siden.

"Siden tidenes morgen har ingen kultur noe sted på Jorden vært fremmed for tanken på intelligent liv i Universet, - med unntak av den vestlige sivilisasjon", uttalte han på en UFO-konferanse i New York Hall of Science i begynnelsen av mai. "Dette er arrogant".

Kilde:

The Boston Globe, 21.05.00
www.bostonglobe.com

FORSKERE KNUSER LYS-HASTIGHETEN

**Amerikanske fysikere har klart å overføre lys
300 ganger raskere enn dets vedtatte
topphastighet på 299 792 kilometer i sekundet.**

Forskningsarbeidet er utført av Dr. Lijun Wang, ved elektronikkigiganten NECs forskningsinstitutt i Princeton. Wang sendte en lyspuls mot et kammer fylt med spesialbehandlet cesiumgass. Før lyspulsens nådde kammeret, hadde det gått rett gjennom det og fortsatt omlag 20 meter over laboratoriet.

I praksis var lyspulsens to steder samtidig, et fenomen Wang forklarer ved at den beveget seg med 300 ganger lysets hastighet.

- Våre lyspulser beveget seg definitivt raskere enn det som er allment akseptert som lysets hastighet. Jeg håper oppdagelsen vil gi oss bedre forståelse av lysets natur, sier Wang til *The Times*.

Også i Italia har fysikerne klart å sprengte lysets hastighetsbegrensninger. I en nylig offentliggjort rapport beskriver forskerne ved Det nasjonale italienske forskningsråd hvordan de overførte mikrobølger 25 prosent raskere enn lysets vanlige hastighet.

Forskningen har allerede skapt bølger blant fysikerne, som plages av at lyset i teorien kan reise frem i tid og bære med seg informasjon. Dette bryter med det grunnleggende kausalitetsprinsippet innen naturvitenskapen, som tilsier at årsak må komme før virkning. Forskningsresultatene er også i konflikt med Einsteins relativitetsteori, som

delvis bygger på at lysets hastighet er absolutt (i vakuum) og ikke kan overstiges.

FÅNYTTES TIDSREISER

Eksperten Günther Nimtz ved Universitetet i Köln tror informasjon kan sendes raskere enn lyset, men at det ikke vil gi noen tidsbesparelser fordi det vil ta for lang tid å tolke signalene.

- Den mest sannsynlige anvendelsen for forskningen er ikke tidsreiser, men å øke hastigheten på signalene i en datamaskin, sier Nimtz.

Wang vil ikke ut med eksakte detaljer om forskningen før den er vurdert av andre forskere, men understreker at eksperimenterne kun er relevant for lys og ikke uten videre kan overføres til andre fysiske objekter. Professor i matematisk fysikk ved Universitetet i Cambridge, Neil Turok, sier han gleder seg til å se detaljene, men legger til at han «ikke tror de vil forandre vårt syn på fysikkens grunnleggende lover».

Wangs forskningsarbeid er for tiden til vurdering i tidsskriftet *Nature*, og vil (forhåpentligvis) bli publisert i løpet av nærmeste fremtid.

Kilde:

Yahoo! Nyheter, 6. juni 2000/MDK
<http://no.news.yahoo.com>

Norsk UFO Senter

Norsk UFO Senter AS ble dannet i januar 2000 etter initiativ fra Holtålen kommune i Sør-Trøndelag, hjemkommunen til Hessdalen. Hessdalen er det sted i vårt land - kanskje i verden - hvor det er observert flest UFO gjennom tidene. 20.000 aksjer pålydende kr.1000,- er lagt ut til salg. Aksjekapitalen på 20 mill kr. skal brukes til å lage et opplevelsese- og forskningssenter for UFO-fenomenet. Holtålen kommune går inn i senteret med et større beløp, som en del av sin satsing på senteret. Vi håper at også du vil være med, og oppfordrer deg til å kjøpe aksjer.

Av Erling Strand

erling.strand@ufo.no

Du vil da være med på å

- legge forholdene til rette for forskere som jobber for å kartlegge og løse UFO-gåten.
- få all mulig informasjon om UFO-saken ut til allmenheten.
- få grunnleggende kunnskaper innen naturvitenskap ut til allmenheten.
- lage en arena der det presenteres teorier om hva UFO kan være.

Norsk UFO Senter AS skal bestå av tre deler:

1. Et opplevelsessenter i tettstedet Ålen, like ved riksvei 30.
2. En lavvo plassert på en utsikts plass der de fleste UFOer er blitt observert i Hessdalen.
3. Et utsiktstårn med instrumenter for observering, også det i Hessdalen.

Punkt 1 og 2 skal bygges ut i første fase. Punkt 3 i andre fase.

Opplevelsessenteret skal inneholde

- En multimediasal.
- En aktiv utstillingsdel.
- En romskipsimulator hvor man «reiser» ut i verdensrommet.
- Lokaler for forskere.

Multimediasalen skal kunne brukes til kino, foredragssal og ellers fungere som kulturhus for kommunen.

MED UFO UT I ROMMET

Utstillingsdelen skal bestå av fire hoveddeler.

1. En faglig del hvor det grunnleggende innen visse aktuelle fagområder blir presentert.
2. En observasjonsdel hvor det vil finnes all dokumentasjon av det som

er sett i Hessdalen og andre steder; historiene, bildene, filmene og måleresultatene. Her vil også direkteforbindelsen til målestasjonen komme inn, slik at man følge registreringene i det øyeblikket de oppstår. En forskningsdel hvor forskningsresultater som kan ha noe med løsningen av UFO-fenomenet å gjøre, presenteres på en lettfattelig måte.

3. Det siste partiet av utstillingsdelen skal presentere teoriene. Hele denne delen skal utformes som et spørsmålstegn, slik at besøkende skal få inntrykk av at «dette vet man ikke sikkert». Ved en slik utforming kan man tillate et stort sprik i teorier, fra naturvitenskaplige teorier til mer spekulative sådanne. Teoriene skal i størst mulig grad underbygges av fakta, og de skal også kunne få sin kommentar fra et fagforum.

Alt innen utstillingsdelen skal presenteres på en pedagogisk, enkel og spennende måte, slik at besøket vil være lærerikt.

Simulatoren for romskip, eller «UFO-cockpiten», er utformet slik at de besøkende føler at de går inn i et romskip. De kommer til å få følelsen av at de reiser i verdensrommet. På reisen vil man i løpet av noen opplevelsrike minutter lære om universet.

En del av senteret skal inneholde lokaler for forskere som vil jobbe med UFO-saken. En av betingelsene for at de skal få disponere lokalene er at de skal presentere sitt forskningsarbeid og

resultater for besøkende, ved å holde foredrag og sette opp posters. Resultater fra andre forskere som jobber innen fagområder som kan ha noe med løsningen på UFO-fenomenet å gjøre, skal også presenteres.

Dette opplevelsessenteret vil kunne brukes av skoleklasser som vil lære om naturvitenskap i samband med spennende opplevelser. En faggruppe bestående av bl.a. professorer fra NTNU vil sørge for at den faglige delen av utstillingen blir korrekt.

Lavvoen er et samisk telt med åpning i toppen, slik at røken fra ildstedet kan sive ut. Lavvoen er plassert i fjellskråningen opp mot Finnsåhøgda, en av de beste utsikts plassene i Hessdalen. I lavvoen fortelles historier av de som har opplevd fenomenet selv. Man sitter på reinskinn, rundt en varmekilde. Det blir enkel servering av mat og drikke.

Dette er for alle som vil ut i naturen for å kunne oppleve fenomenet selv.

STEDET DER GÅTEN LØSES

I fase to av utbyggingen av Norsk UFO Senter AS vil et utsiktstårn bygges på Aspåskjølen i Hessdalen. Toppetasjen, der måleinstrumentene er plassert, har panoramavinduer ut mot dalen.

Instrumentene skal også ha en enkel, utfyllende forklaring av sin virkemåte, slik at alle skal kunne få et inntrykk av virkemåten. I toppetasjen skal det også være kikkerter og monitører for kameraer, plassert andre steder i dalen. Man vil kunne føle at man er en aktiv deltager i en målestasjon. Første etasje

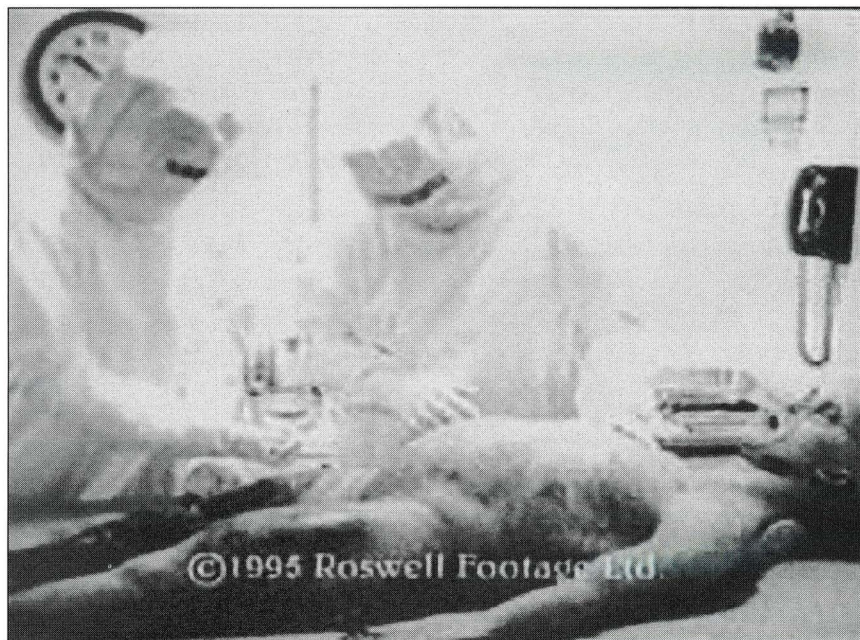
inneholder hvilerom, sanitære bekvemmeligheter og automater med mat og drikke.

Norsk UFO Senter bygges i Ålen og Hessdalen fordi Hessdalen er det sted i Norge som har hatt flest UFO-observasjoner gjennom tidene. Det er det sted hvor det er blitt gjort flest målinger av fenomenet. Hessdalen er kjent i UFO-kretser verden over. Flere titalls bøker er skrevet om Hessdalen. Ukepresse, aviser, radio og TV-selskaper har hatt innslag derfra. Hessdalen er kjent som et UFO-vindu, et sted med mange UFO-observasjoner. Verdens første automatiske målestasjon for UFO-fenomenet ble plassert i Hessdalen av Høgskolen i Østfold den 7. august 1998. Stasjonen sender data direkte ut på Internett og har registrert 70 ukjente fenomen i løpet av 18 måneders drift. Det foreligger planer om oppdatering av målestasjonen, og det som registreres skal gå direkte inn i senteret.

Norsk UFO Senter AS vil gagne UFO-saken. Senteret vil gjøre det lettere å forske på UFO-fenomenet for etablerte forskere, og vil bli et sted der forskere og ufologi møtes. Besøkende får lære om naturvitenskap og forskning og komme i kontakt med forskere. Her kan ungdommens interesse for å bli forskere og/eller fysikere stimuleres. Besøkende vil finne alt om UFO, og bli oppdatert på hva som skjer innen ufologi ellers i verden. Senteret er ment å bli et sted besøkende husker og snakker om. Norsk UFO Senter kan være det stedet der UFO-gåten løses. Fortsatt finnes det mange uløste gåter i vår verden. Lærer vi vår verden bedre å kjenne, vil vi kanskje bruke den bedre. Bedre for oss mennesker og vår verden.

Internettadresse: <http://hessdalen.hiof.no>
Norsk UFO Senter AS
7380 Ålen
Tlf: 7241 7638. Faks: 7341 7618
Daglig leder: Thor Stuedal.
E-post: thor@holtalen.com

BLØFF?

Den tredje mars i år sendte TVNorge et program om århundrets største bløffer. Og selvfølgelig var den mye omtalte obduksjonsfilmen med blant disse. Men har den fortjent et slikt stempel?

Av Odd-Gunnar Røed
odd.gunnar.roed@ufo.no

Da Bob Kiviat skulle lage denne filmen ringte han Phillip Mantle i England og fortalte at han hadde bevisene som gjorde obduksjonsfilmen til en av tidenes største bløffer. Philip Mantle svarte at dette høstes bra ut, for da ville endelig filmen kunne plasseres, og ikke henge slik i ingenmannsland til alles ergrelse. Han ba om å få høre på de nye momentene.

Kiviat fortalte det han ville bruke som argumenter og Mantle ble skuffet. Her var det intet nytt, kun meninger og synsing, slik det har vært i de fem årene filmen har vært offentliggjort. Ikke ett nytt argument hadde Kiviat greid å spa opp og likevel ville han stemple filmen som avslørt bløff. Det vitner om et virkelig stort behov for å avlive filmen.

Hvem kan ha et slik behov? Hadde det ikke vært bedre å tilby Volker Spielberg, tyskeren som har filmen i sitt eie, et beløp som var stort nok til at filmen lot seg analysere? Da, og først da vil vi kunne vite sikkert om filmen er en bløff eller ikke. Hva Bob Kiviat, Philip Mantle og alle andre som sier noe om filmen mener spiller ingen rolle. Det er en analyse som må til. Er filmen så gammel som det hevdes kan det ikke dreie seg om juks, for det var de ikke i stand til for mer enn femti år siden. Det er i hvert fall alle enige om. Så la oss la filmen få sin sjanse til å bevise sin alder enten den er fra 1947 eller fra våre dager. Jeg skal være den første til å avskrive filmen den dagen en analyse viser at filmen er ny!

LESERBREV

Ny UFO-tidsalder?

Engang vil nok "UFO-tåka" av løgn og bortkomne eller topphemmelige papirer til gutteklubben "Vi vet om tøffe ting" lette. UFO-striden kommer neppe til å være evig.

Siden kristendommen er statsreligion, den offentlige mening, kan en lure på hvorfor det kanskje er mer snakk om UFOer enn om Messias og Jesus gjenkomst i dette landet. Kan det virkelig være slik at Gud er mest opptatt av å sende utenomjordiske fly med utenomjordiske skapninger ombord til Jorden? Hadde Jehovas Vitner rett i at den gamle tidsalder ville slutte innen en generasjon fra 1914? Tja, hvem vet? Vi får vel bare fortsette med å krangle om hvordan virkeligheten er.

Oslo 12. feb. 2000
Nils Midtøy.

Svar:

Graden av UFO-tåke og bortkomne papirer har vært og vil nok fortsatt være et diskusjonstema blant interesserte. Det som er helt sikkert er at det forekommer konspirasjoner innen temaet. Vi kjenner jo alle til myndighetenes fornektelse av det nå så berømte Area 51. Bare det å

fornekte eksistensen av dette området som stadig dukket opp på andre lands satellitter er jo i utgangspunktet dømt til å mislykkes. Det myndighetene oppnår med dette er å mistenkeliggjøre seg selv i alle andre avgjørelser rundt fenomenet UFO, og det er hvert fall ikke *de* tjent med.

Angående påstanden om at det er mer snakk om UFOer enn Jesu komme, faller vel heller inn under hvilke sirkler en selv beveger seg i. Jeg tror nok det i snitt er noe mer snakk om religion i de forskjellige aviser i Norge i dag enn om UFO-fenomenet. De færreste aviser har en fast daglig spalte om UFO-fenomenet,

noe de fleste har om statsreligionen.

Uansett tror jeg ikke statsreligionens Gud driver og utstyrer interplanetariske fly med verken det ene eller det andre. Det tror jeg eventuelt de som bygger disse utmerket greier selv.

Når det gjelder påstanden om Jehovas Vitners tidsalder så bekreftes pr. telefon til J.V.s avdelingskontor i Tønsberg, både årstallet 1914 og at vi tilhører den siste generasjonen før sorteringen tar til.

Ellers vil jeg modifisere Nils Midtøys avslutning til: Den som lever får se.

Odd-Gunnar Røed

**TIL ALLE MED NYTT POSTNUMMER:
Få bladet uten forsinkelser!**

Retter du opp postnummeret på innbetalingsblanketten, gjør du rettejobben litt lettere for oss og ombæringsjobben lettere for Posten. Du kan også sende ditt nye postnummer direkte til oss på e-post: odd.gunnar.roed@ufo.no

Husk også å si din mening i bladet!

1. Sims / Boylan

2. Greer / Firmage

3. Roed/Strand / Däniken

4. Maussan / Hesemann

5. Paneldebatter

Gikk du glipp av foredragene i Folkets Hus i januar? Se dem på video om og om igjen i din egen stue.

Bestill fra UFO-Norge, Postboks 124, 3163 Borgheim, odd.gunnar.roed@ufo.no Tlf. 33 38 65 00 Fax 33 38 33 68

Digitalt bilde, lyd direkte fra miksebordet, filmet fra flere vinkler. Filmansvarlig Stein Carlsen.

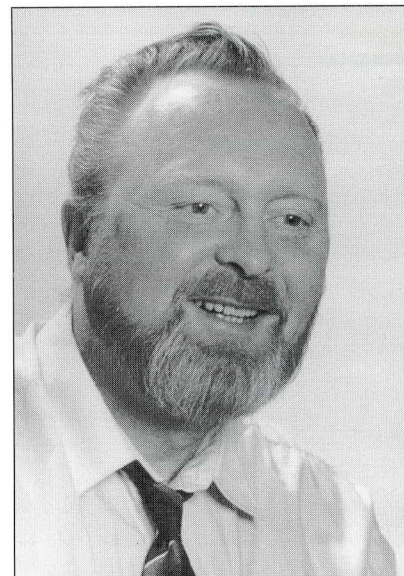
UFOTRETTET:

WILLY USTAD

Han er en av landets mest leste forfattere. Samlet har bøkene hans solgt 1,5 millioner eksemplarer. Trønderen produserer boksider så det gviner etter. Noen av dem handler om UFO.

Av Morten Løken Kværnstrøm

redaktor@ufo.no

Willy Ustad er et kjent navn i UFO-miljøene i Norge. Forfatteren er blitt et slags kidnappet symbol for troverdigheten, et ikon miljøet holder frem som for å bekrefte: - Ser dere, vi har rett. Selv er 54-åringen nøktern i sine skrifter, som også i romans form har satt uidentifiserte flyvende objekter på dagsorden. De to mest kjente UFO-bøkene hans er imidlertid dokumentarer. Roswell-mysteriet og UFO i Norge er begge et resultat av så grundig research at fortjenesten på boksaltet på langt nær dekket de astronomiske telefonregningene. Hevder Ustad, som samarbeidet nært med UFO-Norge under arbeidet med boken UFO i Norge.

Etter debuten i 1989 har forfatterens utrettelige fingre tastet ut et femtital bøger sammenlagt. De fire søsknene Karlsbrus skjebe gjennom etterkrigstiden - fra frigjøringsdagene til 1962 - har grepet landets lesende så sterkt at de hittil 40 bøkene om dem er kommet i et samlet opplag på 1,5 millioner eksemplarer. Ustad har vært heltids epiker i åtte, ni år, nå. Innimellom har kapteinen og eks- verneombudet og stålskjæreren ved Aker Verdal rukket å forfatte kriminalromaner (medlem av Rivertonklubben og Forfatterforeningen, må vite) og UFO-bøker, samt tallrike artikler, kronikker og debattinnlegg til avisene. Noen av dem utpekulert opprørende: En og annen tidligere yrkesbror satte nok whiskyen i halsen i offisersmessa den 22. juni i fjor. Foranlediget av feministisk støy på høyeste plan etter at pornostjernen Tanya Hansen hadde strippet for norske

vernepliktige - og sågar latt dem berøre de berømte, dro Willy Ustad til med en kronikk i VG der han predikerte Pornotanyas rett til å avduke sitt skulpturerte legeme for soldatene. Og de sistes rett til å både se og røre.

«Jeg har personlig lært bort hvordan du best brenner nakken på et menneske i nærstrid, eller hvor du skal stikke kniven. [...] Og så skal den samme mannen som mottar denne lærdommen ikke få lov til å se en naken jente, eller i verste fall berøre en pupp? [...] «Bombene» til Tanya er vel de mest moralske bombene noen soldat har tatt i på lenge.»

VG var også forum for en tosiders artikkel om UFO-fenomenet under vignetten «Bevegelser - kultur og trender», tidligere i år. Mange godtfolk hevet nok øyenbrynet på nytt - kanskje især kolleger med ønske om opprettholdt ry i litterære kretser. Modig gjort av en mann som faktisk har et navn å skjemme.

OPPTATT AV GÅTEN

Den første av de to nye UFO-bøkene kom i 1996. Tittelen Roswell-mysteriet taler for seg. Den andre, kalt UFO i Norge, lå på bokhandlerens disk allerede året etter. Den er en lettlest og klar oppstilling over en del norske UFO-observasjoner fra 1500-tallet og til våre dager. Forfatteren drøfter spørsmål rundt UFO som ofte reises av legmannen, og presenterer forskjellige forklaringsmodeller. Foruten å være et godt oppslagsverk, gir boken en god innføring i UFO-tematikken generelt.

- Jeg har alltid vært opptatt av gåten.

Helt fra jeg var liten har jeg vært opptatt av mystikk. Det henger visst i fortsatt, ler Willy Ustad. - Det ligger en grad av nysgjerrighet bak Fire søsken. Det har blitt min rolle å lete etter virkeligheten - eller retttere sagt de mange virkeligheter.

Det finnes alltid en sann virkelighet bak den konstruerte, og det er denne Ustad søker. Han bør være bedre skolert enn de fleste til leteaksjonen. Den militære bakgrunnen har muligens æren for det; dekkoperasjoner er Ustad inne i. I Roswellboken forklarer han grundig hvordan en slik lages. Så grundig og lett forståelig at en pilslysten pubelsker etter instruks kan iverksette sin høyst private, profesjonelle dekkoperasjon mot en alkoholpolitisk engasjert hustru når det skal være.

- Hemmelighold har en grunn. Men ikke alltid den man tror - iallfall ikke i UFO-kretser. Testing av militær teknikk må ofte foregå utenfor offentlighetens rekkevidde - men på sivil territorium. Etterretningens natur er hemmelighold, og i alle slike operasjoner er jo dekke nødvendig. Det er innlysende.

Ustad tror at mange myter har oppstått som følge av hemmelighold som ikke har vært helt vellykket. Han trekker frem Philadelphia-eksperimentet som et godt eksempel på et dårlig.

UNDER DEKKE

Myten forteller at Albert Einstein var involvert i forsøk med å usynliggjøre den amerikanske marinens skip for fiendens radar ved å «bøye» radarbølgene rundt skipene ved hjelp av elektromagnetiske felt. Noe skal ha gått forferdelig galt, og

USS Eldridge og hele hennes mannskap forsvant i løse lufta en dag i oktober 1943. Ved teleportasjon - forflytning i tid og rom - skal da båten ha dukket opp i Norfolk, Virginia på et tidspunkt da den angivelig lå til kai i Philadelphia. I den sterkt omdiskuterte boken «Philadelphia-eksperimentet» forsøker forfatteren Charles Berlitz å bevisføre hendelsen. Ifølge Berlitz omkom flere av mannskapet, og av de overlevende tok flere senere sitt liv som følge av store psykiske problemer.

- Mens jeg var verneombud ved Aker Verdal kom det klar beskjed om at sterke elektromagnetiske felt kan påvirke nervesystemet. Det var russerne som først slo alarm om det. De har eksperimentert med elektromagnetisk stråling som våpen! Derfor tror jeg at det som har skjedd i det såkalte Philadelphia-eksperimentet simpelthen var at mannskapet fikk nervesystemet slått ut, hallusinerte og endte på lukket avdeling - kanskje for lang tid. I etterkrigstiden kunne en slik episode bli holdt hemmelig. Ikke på grunn av militær verdi, men på grunn av måten folk var blitt behandlet på.

En klosset utført dekkoperasjon gir sensasjonslystne mer enn en gratis lunsj - om vi skal tro Willy Ustad. Det bør vi kanskje gjøre, for mannen er et levende leksikon når det gjelder vår nære fortid. Han har lest sine hyllemeter med historie, vitenskap og politikk. Derfor spisser vi ører når han fortsetter:

SKRÅSIKRE TULLINGER

- Men noe vet jo myndighetene, noe som de kanskje ikke kan forklare. Deres oppførsel i UFO-saker er av og til merkelig. I 1946, da spøkelsesrakettene herjet over Skandinavia, samarbeidet svenske og norske myndigheter. Men i august 1946 kom det et rundskriv til avisene om at de ikke skulle skrive om fenomenet, til tross for at det altså eksisterte et offisielt samarbeide i saken.

- I USA er det vel først og fremst Roswell-saken som er merkelig - og særlig «forklaringene». Som Mogulballongene - hvorfor skulle de lage slikt oppstyr for én av dem, når de ikke gadd hente de to andre fordi de ikke kom seg til nedfallsområdet med jeep? Der jeepen ikke kommer fram, kommer heller ikke

USAs hær fram, fleiper Ustad og fortsetter: - Roswell er en sak preget av dårlig research og oppblåste ego. Moore gjorde for mye ut av Mogulballongen, og blåste opp sin egen betydning. I dag er saken gått helt ut av dimensjoner, og det er alt for mange skråsikre tullinger som uttaler seg.

Den Store Verdensomspennende Sammensvergelsen som skal skjule at naboen din egentlig er en Alien, tror Willy Ustad lite på.

- [Rauni-Leena] Luukanens og likesinnesde konspirasjonsteorier er heller luftige. Det er klart at luftrommet overvåkes nøye. Myndighetene har interesse av å vite om ditt og datt er spionvirksomhet. Mer det, enn behov for å få visshet om at en UFO-observasjon virkelig er en, i gåsøyne, flyvende tallerken. Og her trekkes det nok forhastede slutninger på UFO-hold, mener Ustad og forklarer: - At nærsagt all verdens militære skal ha en sammensvergelse om å holde omgang med aliens skjult, er mildt sagt tvilsomt. Selve hemmeligholdets metodikk er basert på *need to know-prinsippet*. Bare de som har strengt behov for å vite, skal vite. Det er slett ikke alltid at høyeste militære grad vet mest om en bestemt sak. Den eneste norske etterretningsmann som var fullt orientert om at U2 fløy over Sovjet, var bare kaptein-løytnant... Det finnes en del kunnskaper om UFO'er i det militære, men det er neppe generalene du må spørre.

IMPLANTAT FRA AKER VERDAL

Det man ikke vet, slipper man å lyve om. At det lyves i UFO-kretser, derimot, er dessverre ikke uvanlig. Et faktum som bekymrer Ustad.

- Kun nøktern diskusjon gagnar UFO-saken. Dessverre får ytterpunktene størst plass i media, og enkelte ufologer orienterer seg etter det. De forteller folk det de vil høre. Noen ser aliens overalt, andre inntar bortføringsnisen. Det tror jeg er et villspor. Det finnes nok andre forklaringer på deres tilstand. De har nok vært utsatt for noe i og med at fenomenet *tapt tid* er der. Men jeg tror helst det finnes andre forklaringer enn aliens.

- Mange går inn i bransjen med ett bevisst mål: å bli rike. Disse svindlerne sorterer som regel under rubrikken bortføringer/implantater. Gjennom

jobben som stålskjærer på Aker Verdal er jeg forresten ikke ukjent med implantater. Vi stålskjærere fikk nok mangt et implantat når gnistspruten sto som verst, sier Ustad tørt.

Willy Ustad selv holder uten tvil til i nøktern-hylla med sine saklige artikler og bøker om UFO-fenomenet. Der har han tenkt å holde seg.

Mang en menneskeskjebne vil bli skapt på forfatterens hjemsted Inderøy i Nord-Trøndelag i årene fremover - til fryd for mannens store lezerskare. UFO-Norge krysser fingrene og håper at Willy Ustad's store arbeidsglede- og kapasitet også resulterer i nye bøker og artikler innen vårt felt.

WILLY USTAD

Født 16 mai 1946.
Vokste opp som fosterbarn på Inderøy.
I Hæren fra 1963 ut 1975.
Nåværende grad kaptein i reserven.
Innom sikring/vakt/security til ansettelse ved Aker Verdal i 1980.
Avdelingstillitsmann fra 1985.
Hovedverneombud i fire år.
Begynte å skrive i 1989.
Bokserien Fire søsken lansert på Bladkompaniet i 1992.
Permisjon fra Aker Verdal 1993.
Yrkesforfatter fra 1994.

Antall utgivelser så langt:
39 stk. i Fire søsken-serien.
9 andre bøker.
Bøkene Roswell-mysteriet og UFO i Norge er skrevet i samarbeide med UFO-Norge.

Bøker i Fire søsken-serien som streifer innom emnet UFO:
Nr. 17 - Jaget vilt
Nr. 24 - Mellom himmel og jord
Nr. 28 - UFO-alarm

UFO-observasjon ble til

METEORITT-MARERITT

Som noen av dere sikkert husker fra artikkelen i UFO 1-2 1999, ble det fortalt om flere meteor-observasjoner fra Nord-Trøndelag den 24. mai 1999. Dette førte til en opphetet diskusjon om en meteoritt som muligens ligger i Feren, en innsjø i Meråker. Saken har gått helt til Næringsdepartementet.

Av Arnulf Løken

arnulf@ufo.no

Det hele startet med en UFO-rapport fra Rissa på Fosen i Sør-Trøndelag den 24. mai 1999. Meldinger kom også fra Namsosområdet samt Levanger og Høylandet. Rapporten fra Høylandet ble viet stor oppmerksomhet. Molly Grongstad var på tur i fjellet og så meteoren i lav høyde rett foran seg, og mente den landet like i nærheten. Hendelsen ble referert i flere media og i Trondheim Astronomiske Forening (TAF) ved Birger Andresen, samt Arnulf Løken i UFO-NORGE avd. Midt ble nedringt av vitner. Blant vitnene var det en mann fra Meråker som hadde et tips om at en meteoritt hadde landet i innsjøen Feren i april 1984.

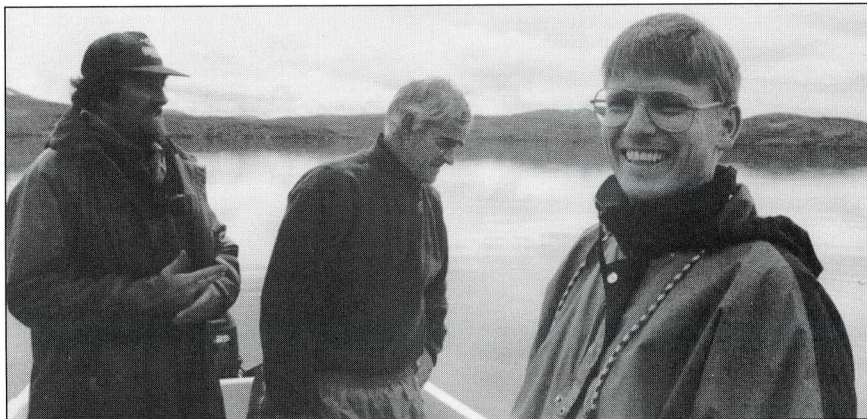
Vitnet til hendelsen heter Bjørn Strid. Han bor i nærheten av Feren, noe han også gjorde dengang. Den aktuelle aprilnatta så han en lysende kule som forsvant i bakken fem kilometer i nordlig retning. Noen dager etter fant han og flere personer et hull i isen omtrent 30 meter fra land. Hullet var ca. to meter i diameter. (En meteoritt på 1 tonn vil ha en diameter på ca. 80 centimeter dersom det er en steinmeteoritt, og 65 centimeter dersom det er en jernmeteoritt).

De stakk et armeringsjern ned i hullet, og 1,5 meter under bunnivå i vannet traff de på noe hardt som de mente var meteoritten.

Et hevingsforsøk med gravemaskin samme sommeren var mislykket. Siden 1984 har den eventuelle meteoritten derfor ligget i sandgrunnen og ventet på

dagslys.

I juni 1999 forsøkte TAF og UFO-NORGE å finne det nøyaktige stedet hvor meteoritten landet for å heve den senere. Hevingsforsøket ble gjort 4. september, men var mislykket. Videre framdrift ble diskutert, og et eventuelt nytt forsøk ble planlagt gjort senere.

FEREN, juni 99: Her letes det etter et armeringsjern som vitnene Bjørn Strid (t.v.) og Joar Sende (midten) satte ned i krateret etter meteoritten fra 1984. Til høyre leder i TAF, Birger Andresen.

Like etter hevingsforsøket 4. september sikret Bjørn Strid og noen kompanjonger seg et mutingsbrev fra bergmesteren i Trondheim. Dette er et dokument som gir dem rett til å lete etter mineraler i området rundt Feren som er et vernet vassdrag. Statkraft som grunneier påklaget avgjørelsen på mutingsbrevet. De mente muting ikke kunne gis på en konkret gjenstand, i dette tilfelle en meteoritt. Dermed måtte

saken sendes til miljøvernavdelingen hos Fylkes-mannen i Nord-Trøndelag.

MUTINGSBREV

Øystein Lorentzen ved Fylkesmannens miljøvernavdeling sendte saken videre til konsesjonsbehandling hos Norges Vassdrags og Elektrisitetsvesen (NVE) med den begrunnelse at - *en eventuell meteoritt, om det finnes noen, bør være allmennhetens eiendom. Et slikt funn har større samfunnsmessig interesse enn en enkelt persons mutingsrett og bør derfor stilles ut, eventuelt på et museum, understreket Lorentzen.*

Statkraft klaget på bergmesterens vedtak angående mutingsbrevet til Bjørn Strid og hans kolleger ettersom det var meteoritten Strid var ute etter, og mente derfor at Strid ga ukorrekte opplysninger da han søkte om mutingsrett på mineraler. Kate Rodin i Statkraft skriver følgende i klagebrev:

- *Det var ikke i lovgivers tanker at det også skulle omfatte muting i en konkret gjenstand som har verdi for grunneier, eller som i dette tilfellet, for nasjonale forskerinteresser og Norges astronomiske historie, interesser grunneier er opptatt av å verne.*

Dette var Øystein Lorentzen også enig i, og uttalte at han ikke trodde bergverksloven var utformet med tanke på meteoritter.

Saken ble sendt til Næringsdepartementet som skriver i sitt vedtak: Næringsdepartementet gir Statkraft medhold i at Bergverksloven ikke kommer til anvendelse i denne sak, og at Bjørn Strid ikke kan undersøke meteoritten med hjemmel i mutingsbrevet.

Departementet tar imidlertid ikke stilling til hvem som har eiendomsrett til meteoritten.

Dermed har ikke Bjørn Strid med hjemmel i sitt mutingsbrev eksklusive rettigheter til å lete etter meteoritten. I stedet må både han og andre som vil lete etter den innhente tillatelse fra grunn-eieren, som i dette tilfelle er Statkraft, før de kan starte letingen.

STØRST I NORGE

Hele «marerittet» dreier seg selvsagt om penger. Bjørn Strid allierte seg med folk som mente de kunne heve meteoritten og selge den til høystbydende på det åpne marked. Personer i USA er villige til å betale tusenvis av kroner for en liten meteoritt. Dette bekrefter også Birger Andresen i TAF, som derimot ikke vil gå god for ryktene om at store meteoritter kan bli solgt til bl.a. USA for tosifrede millionbeløp. Verdien kan være så store dersom det dreier seg om en spesielt sjelden type meteoritt.

Da er det ikke rart at enkelte er svært interessert i å heve meteoritten. Bare det dreier seg om penger, glemmer folk fort hvilke betydning enkelte ting kan ha for samfunnet, etterkommerne våre eller landet sitt. Forskermiljøet er svært interessert i å få undersøkt meteoritten fordi denne kan inneholde informasjon fra universets opprinnelse for 4500 millioner år siden. Dette bekrefter også Andresen i TAF, og legger til at meteoritten er et klenodium og en gave fra verdensrommet til det norske folk.

- Den hører hjemme på et museum i Norge, legger han til.

Statkraft vil bruke eiendomsretten til å bestemme hvem som får heve meteoritten. Lars Rooth i Statkraft sier i et intervju med Trønder-Avisa den 24. mars i år at de vil hindre at meteoritten fraktes fra Meråker og selges til høystbydende. De vil ha en lokal løsning i tråd med nasjonale interesser. Statkraft har vært i kontakt med ordfører Bård Langsåvold i Meråker og vil ha et møte der partene skal diskutere hva som skal skje videre. Statkraft har ingen økonomiske interesser i saken, men vil som grunneier ikke tillate at enkeltpersoner skal få lete i Feren. De vil at TAF skal lete, og at en eventuell meteoritt kan stilles ut i Meråker.

- Vi vil ha et samarbeide om

meteorittjakten. Det kan ikke være riktig å selge norske meteoritter til utlandet. Dette vil bli en stor attraksjon av betydning for kommunen og norsk forskning, sier Rooth.

Og her står altså saken. Vi får ikke vite hvem som skal lete, eller når det skal letes etter meteoritten før etter møtet mellom partene.

Og hvem vet, når Feren-meteoritten en dag ser sollyset igjen kan vi få en ny meteorittrekord i Norge. Internasjonale meteoritteksperter mener i hvert fall at objektet som har gått gjennom isen i Feren må ha vært minst 100 kg, muligens 500 kg eller mer. Det er derimot vanskelig å vite hvordan objektet har tålt sammenstøtet med den ca. 1 meter tykke isen, og deretter drøyt 15 år på bunnen av Feren.

Den hittil største norske meteoritten ble funnet i Alta i 1902, og veide 77,5 kg. Den er utstilt på et museum i.. Østerrike!

Seksuelle nærkontakter i Brasil?

Les eksklusivt intervju med A.J. Gevaerd i neste nummer av UFO!

Feltforsker i UFO-Norge?

De første feltforskerne blir utnevnt i disse dager, og skal danne ryggraden i et landsomfattende nett av feltforskere for UFO-Norge, håper vi. Det tar en del tid å velge ut egnede kandidater og gjøre det nødvendige grunnarbeidet, så neste pulje blir nok ikke etablert før sent i høst. Men det er viktig å komme igang, så hvis du er interessert i å bli feltforsker i UFO-Norge, bør du ringe, maile eller skrive til Per Ottesen som er vår feltforskerkoordinator. Du vil deretter få beskjed om hva som videre skal skje. Har du tid og anledning, er dette en utfordring for alle som er interessert i UFO-problematikken. Det ligger i kortene at det kan ta år og dag før du blir engasjert i en sak i ditt nærmiljø, men så: plutselig blir det aktuelt, og da er det godt å være forberedt! Mange av oss har stått i en slik situasjon og kan bekrefte at å være uforberedt i en slik situasjon er ganske frustrerende.

Verv deg!

Koordinator for feltforskerarbeidet er
Per Ottesen

Byrevn. 95, 2640 Vinstra

Tlf. 612-90752 privat

612-91166 jobb

905 80194 mobil

E-post: peottese@online.no / ufoper@ufo.no

T-Rex var en humanoid

I denne artikkelen filosoferer Willy Ustad litt over mulighetene for liv. Og hva som skal til for at en sivilisasjon blir en smule sivilisert - både på jorden og i himmelen. Til stor fornøyelse for leseren...

Av Willy Ustad

Vel, overskriften er drøy. Men det er en bedre overskrift enn «fra ursuppe til teknisk sivilisasjon på romfartsnivå». Og det krangles stadig om sjansene for at det finnes andre tekniske sivilisasjoner enn vår egen, og om sjansen til at de skulle rote seg hit og møte oss.

Men hvor store er egentlig sjansene for at det oppstår liv, og at dette livet utvikles til en teknisk sivilisasjon? Her er uenigheten stor, og vi må ta forbehold for at det finnes forhold, tilfeldigheter og omstendigheter andre steder i Universet som vi ikke kan tenke oss. Med dette i bakhodet kan vi likevel sette opp en slags norm, basert på de omstendighetene som brakte Homo sapiens dit vi er i dag.

Sannsynlighet for liv:

Vi kan trygt slå fast at det ikke var noe mirakel at det oppsto organisk liv på Jorden. Ofte framstilles det som et mirakel, dette at lynet (for å bruke én teori) slo ned og satte i gang noe i en fjæredam. Men det var ikke én fjæredam og ett eneste lyn, det var milliarder på milliarder av fjæredammer og milliarder på milliarder av lyn, over millioner av år. Miraklet ville være om livet *ikke* hadde oppstått!

Vi vet at de samme grunnstoffene og de samme kjemiske sammensetningene finnes nesten overalt i verdensrommet. Dermed er Jorden «enestående» bare innenfor grensene tyngdekraft, temperaturforhold, atmosfærisk sammensetning etc. Selve fenomenet liv vil trolig kunne oppstå og utvikle seg innenfor et langt bredere spekter av forhold enn det vi finner på Jorden. Men når livet først har oppstått kommer spørsmålet:

Hvem skal utvikles seg til herskere?

Og her er det mer komplisert enn «the survival of the fittest», for det

prinsippet kan nemlig påvirkes brutalt når livsvilkårene skifter totalt. Opp gjennom Jordens historie har geologiske katastrofer gang etter gang slått om kull utviklingen til arter som til da hadde vært «the fittest». Ifølge forskerne har selve jordskorpen minst én gang flyttet seg brått i forhold til jordaksens helning, med vanvittige klimaforandringer som følge.

Og den fremste teorien om hvordan dinosaurene døde ut er ikke dårlig tilpasning, men en total endring i levekårene da nedslaget av en stor komet eller en asteroide skapte en «atomvinter».

Her ser vi altså at kriteriene for hvem som var «the fittest» brått kan endres, slik at veltilpassede, spesialiserte arter plutselig slås ut av konkurransen. Siden dette neppe er noe særphenomen for planeten Jorden, kan vi sette opp en læresetning: *Evne til fleksibilitet (altså evnene til å overleve skiftninger i livsvilkår) er viktigere enn evnen til fullkommen tilpasning til statiske livsvilkår.*

KRITISKE KRITERIER

Men hva kreves for å skape en sivilisasjon, en teknisk kultur som en dag kan fly i verdensrommet? Siden vi bare har oss selv å gå ut fra, kan vi sette opp en liste over de forutsetningene som skaffet oss den plassen vi har. Det er godt mulig de er universelle.

-Best mulig utgangspunkt har nok vesener som lever i en atmosfære, på fast mark. Det er tøffere å utvikle teknologi om man lever i havet. Her på Jorden ble teknologien utviklet av pattedyr som hadde *forlatt* havet.

-Visse kroppsegenskaper er uhyre viktige. For eksempel evnen til å gripe, holde og bearbeide ting. For oss

mennesker gjorde hendene en stor forskjell...

-En viss intelligens er jo heller ikke å forakte.

-Men vesener som skal erobre verdensrommet, må først ha vunnet et nesten totalt herredømme over sin egen planet og skapt en teknologisk sivilisasjon. Dette er en svær jobb og det spiller en avgjørende rolle hva slags levesett vesenene hadde på sitt mest primitive utviklingstrinn som organisert dyreart.

Noenlunde store, intelligente dyr på Jorden har mange slags levesett:

-Enkeltvis, der de bare møtes til parring og ungene jages vekk før neste kull.

-Parvis, men ungene sendes fremdeles vekk når de kan greie seg selv.

-Storflokkdyr, der individene opptrer i hundrer eller tusener til felles beskyttelse.

-Gruppelevende eller småflokkdyr, der flokkene er familiegrupper som også kan samarbeide med andre slike grupper. Dette er en meget effektiv sosial maskin der individene samarbeider om alt. Hvert individs innsats er viktig. Hos storflokk-dyr som gnu eller antilope betyr enkeltindividet nesten ingen ting.

Denne effektive sosiale maskinen framtvinger og utvikler evnen til kommunikasjon i en kontinuerlig prosess, som et middel til effektivt samarbeide og overlevelse for hele gruppen. Alle gruppelevende dyr har utviklet en eller annen form for språk, om enn mye enklere enn vårt. Ulvens språk er for eksempel en kombinasjon av lyder, ansiktsuttrykk og kroppsholdninger, og ganske rikholdig.

Mennesket og dets fettere åpene er typiske gruppelevende dyr. Men det var

mennesket som hadde den heldigste kombinasjonen av en noenlunde stor hjerne pluss hender og en raskt økende språklig evne. Det ble vi som laget stadig bedre redskaper og utviklet en teknisk kultur. Ulvens og hvalens utviklings gikk sakte, vår gikk fort. Vi utfylte verden og gjorde den til vår.

DEN ALTETENDE OVERLEVER

Men én egenskap til var utvilsomt viktig. Vi var altetende. Man kan neppe underlegge seg en hel planet med svært skiftende livsvilkår uten denne egenskapen!

Dersom vi skulle ramle over en romfarer fra noe steds hen i verdensrommet, er det ikke usannsynlig at han vil stamme fra en lignende utvikling. Den superintelligente slim-klumpen er en artig science fiction-konstruksjon, men det er mer trolig at vi møter en skapning som har minst ett par lemmer som kan gripe og holde ting og minst ett par til å forflytte seg med.

Det er også svært sannsynlig at skapningen stammer fra gruppelevende, altetende forfedre, at hun/han lever på noenlunde fast mark i en atmosfære av ett eller annet slag og representerer en så godt som planetomfattende sivilisasjon.

Selvsagt kan to eller flere intelligente arter gå sammen i en slik sivilisasjon, om det ikke skjedde hos oss. Derimot må nok en sivilisasjon som når rom-

fartsnivået være omfattende, fordi det krever en stor infrastruktur.

Men vil hun/han være mye glupere enn oss? Det vet vi ikke. Det er feil å tro at den som eventuelt er kommet lenger enn oss nødvendigvis må være smartere. Dersom de bare startet noen millioner år før oss, eller var heldigere med omstendighetene, så kan de være en del hakk dummere også - og likevel ha nådd svært så langt.

Husk at mennesket slett ikke er noen gammel skapning i geologisk forstand, og rene historiske begivenheter har nok også sinket utviklingen. Man kan bare undres hva som kunne blitt historiens gang om dinosaurene hadde fått sjansen?

Ifølge vitenskapen var de gruppelevende dyr, og noen av dem hadde reist seg på to mens forlemmene var tilbakedannet, men svært lik hender.

Om det ikke hadde vært for den ulykksalige meteoren (eller hva som nå tok knekken på dem) hadde Jorden kanskje sett en verdensomspennende sivilisasjon av mellomstore, altetende, oppreiste vesener som i alle fall ikke lignet oss. Om den var blitt verre eller bedre enn vår er umulig å si, men den ville garantert vært annerledes!

En fremmed sivilisasjon i verdensrommet vil nok være blandingen av det helt logiske og det helt uventede - men når vi eventuelt får innsikt i det uventede så vil det nok være logisk, det også.

SOLSTORM HERJET I JUNI

Den 6. juni kastet solen ut en enorm mengde gass. Torsdag 8. kunne vi merke den over Skandinavia.

To nordmenn, Paal Brekke og Stein Vidar Haugan, oppdaget solstormen fra romfartssenteret i Washington DC. Brekke er nestleder for SOHO-prosjektet, et satellittsamarbeid mellom ESA og NASA, den europeiske og den amerikanske romfartsorganisasjonen. SOHO (the Solar and Heliospheric Brekke holder til ved Goddard Space Flight Center i Washington DC, der han har med seg doktorgradsstudent og observasjonsleder Stein Vidar Haugan. Begge har bakgrunn fra Astrofysisk Institutt ved Universitetet i Oslo.

SOHO-satellitten har som formål å studere solens indre, solens atmosfære, og de voldsomme solvindene, og det er det beste verktøyet vi har til å forutsi hvordan solaktiviteten endrer seg. Slike prediksjoner er notorisk vanskelige, men satellitten forteller når store forstyrrelser vil sende gasskyer og stråling inn over jorden. Gasskyene er magnetisk ladet og når de treffer jordatmosfæren oppstår geomagnetiske stormer, som kan ha kraftig innvirkning på jordens magnetfelt, og dermed også på mange elektroniske instrumenter.

Stormene oppstår ved at bobler av gass eksploderer ut fra solen og tar med seg en bit av magnetfeltet som holder gassen på plass som en atmosfære rundt solen - solens korona. Vanligvis kommer ikke slike stormer rett mot jorden, men denne gang fikk vi merke hvordan magnetkreftene påvirker oss. Gasskyen ble karakterisert som en G3-storm, på en skala der G1 er svakest og G5 er en ekstrem storm. En storm på dette nivået kan skade satellitter som går i lav bane rundt jorden. Mobiltelefonnettet kan falle ut, det kan bli brudd i strømmettet. Navigasjons-systemer som GPS og radar kan bli slått ut. Elektronikken i fly kan få problemer. Signalanlegg for tog kan bli påvirket.

- Mellom kl. 19 og 22 torsdag 8. juni var det kraftig nordlys som strakk seg ned mot Danmark, opplyser Paal Brekke. Den geomagnetiske stormen som raste i atmosfæren 8. juni, avtok raskt og det var bare moderat aktivitet dagen etter.

Kilde: CNN Norge

Ekspertuttalelse vedrørende video filmet over Gjøvik

Vår fotoekspert, Dag Rune Markeng, har studert en video som ble tatt over Gjøvik 15. 16. og 19. juni i fjor. Her er hans bedømmelse av det han så:

Det første som slo meg etter noen minutter med visning av denne filmen var at vedkommende som filmet ikke hadde særlig trening med slikt utstyr.

Min mening er at det skulle vært påbudt med stativ på slik filming. 99,9% av alle filmer av denne art vinger rundt mer eller mindre uten styring. Dette gjør resultatet mye dårligere enn nødvendig og bidrar til å hindre muligheten for å se om objektet beveger seg eller om det kun er kameraet som gjør det.

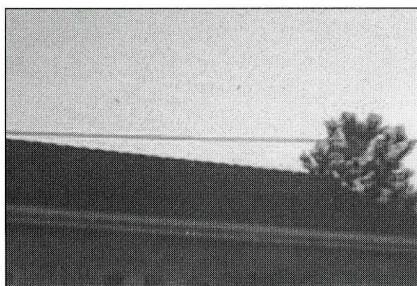
For det andre skulle det også vært obligatorisk å slå av fokusknappen ved all filming over ti meters avstand. Fokusering på gjenstander flere kilometer unna har ingen hensikt og bidrar kun til forvirring.

To eksempler på makroinnkoblinger

Når man i tillegg trekker inn makrofeltet blir det ganske forvirrende og det høres på reaksjonene fra de som filmer at de ikke vet hva som foregår. De reagerer på det som ses gjennom kameraet uten å være klar over at det er kameraet som forårsaker det hele. Det høres også som en summing på kameraet, hver gang makro aktiviseres.

Hadde de sett på det lysende legemet uten å zoome i det hele tatt ville de kun sett et lys som sto helt i ro og ikke foretok seg noe annet enn det.

Over sees legemet i normal visning og i ekstrem forstørrelse (til høyre).

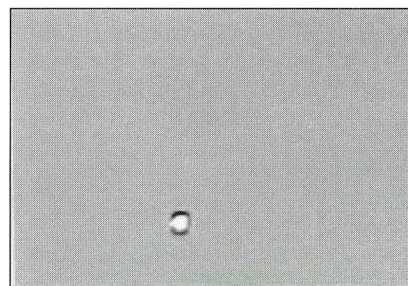
Ved ekstrem innzooming ser vi at pikslene i bildet tydelig trer fram. Det får meg til å mistenke at kameraet er utstyrt med mer digital zoom enn de 70 X som er oppgitt av observatørene. Fargene over og under det sterkt forstørrede lyspunktet er en direkte følge

av den sterke forstørringen og optikkens manglende evne til å takle dette perfekt.

Min mening er at det her er filmet et lysende objekt som står stille under hele seansen, all bevegelse, formskifte og annen form for aktivitet, er kun et resultat av selve videokameraet og mangel på stativ.

Dag Rune Markeng.

UFO-NORGE KOMMENTERER

Av Odd-Gunnar Roed
odd.gunnar.roed@ufo.no

Det er fristende å avfeie filmen som et opptak av Venus, som ganske riktig sto i den retning i fjor sommer. Og det er flere ting som gjør det enkelt å trekke denne planeten inn som løsningen på hele filmen. Det lyssvake objektet, som MÅ være meget langt unna, og at det sto så til de grader stille hele tiden.

Det er et par ting som gjør at det ikke er bare å slå seg til ro med en slik løsning. Det ene er at filmen påstås være tatt opp også etter at Venus skal ha gått ned bak horisonten. Det andre er at ved et par anledninger så er lyset tydelig over kabelen som henger i luften og synes godt på filmen, for i neste øyeblikk å være under. Jeg har hatt en mistanke om at vedkommende som filmet har stått oppreist for så og sette seg ned på en stol. Dette benektes på det sterkeste av de som filmet. De sier at objektet plutselig dukket ned til den lavere posisjonen.

På den annen side så påstår de også at de gangene som makroinnstillingen slår seg på så kunne de se det samme i en kikkert som var i bruk samtidig. Dette lyder litt mistenkelig da makromotoren tydelig høres på filmen. Jeg nekter å tro at de kan ha sett det samme i en uavhengig kikkert. Derfor stiller jeg meg også litt skeptisk til måten lyset går fra oversiden til undersiden av strømledningen.

Jeg kan derfor ikke komme opp med en udiskutabel løsning på filmen i dette nummer, men filmen skal undersøkes videre og vi vil forhåpentlig kunne komme med et endelig svar i neste nummer.

RAPPORTNYTT

Av Arnulf Løken

arnulf@ufo.no

Dato: 15. februar. 2000.

Tidspunkt: 19.03-ca. 19.07.

Varighet: ca. 4 min.

Farge: Hvitt og rødt.

Lyd: Lydløst.

Type: NL.

Dette fenomenet ble observert fra Borgestad av en familie fra Skien. Det var to røde lys over hverandre, og ett meget kraftig klart hvitt trapesformet lys under disse. De anslo størrelsen til omtrent som en fullmåne. Familien kunne se fenomenet i ca. fire minutter da det kom fra vest mot øst, og dreide sydover i retning Hydro Porsgrunn. Det var ingen lyd fra fenomenet. Da dette dreide mot syd, forsvant de røde lysene, og etter hvert også det kraftige, hvite og klare lyset.

Vitnene sammenlignet dette med lanternene på en båt når denne seiler bort fra dem, og lysene blir svakere og svakere for til slutt å forsvinner helt.

En halv time senere (ca. kl. 19.30) var det ene av våre vitner i kontakt med flytårnet på Geiteryggen flyplass, og fikk til svar at det ikke hadde vært trafikk over området den siste timen. Det samme vitnet fortalte at en person fra Klyve i Skien hadde en lignende observasjon, og også han hadde tatt kontakt med flytårnet. Vakthavende i tårnet mente at begge hadde rapportert om det samme lysfenomen.

Været i området var klart og vindstille. Temperaturen var ca. +5°C.

Dato: 24. mars. 2000.

Tidspunkt: 10.05-10.07.

Varighet: ca. 2 min.

Farge: Svart.

Lyd: Ingen, p.g.a. bakgrunnsstøy fra bilen.

Type: DD.

Her kommer enda en svært interessant observasjon fra Namdalen i Nord-Trøndelag. Et ektepar var på biltur fra Skage til Namsos. Da de var kommet til Tranmyra ble sjåføren oppmerksom på noe svart høyt oppe på himmelen i nordvest, noe han mente var en fugleflokk.

Det viste seg raskt at det var tre svarte, ovale flygende gjenstander som fløy i bratt vinkel i stor fart ned mot de to som satt i bilen. Gjenstandene var som sagt ovale med en markert kant til den ene siden (omtrent som en tykk flaske). De var store, svært store, mente vitnene. De estimerte størrelsen til mellom 30 og 40 meter brede og mellom 60 og 80 meter lange.

Avstanden på det nærmeste mente observatørene kunne være mellom 1 og 2 km, men er sterkt i tvil om dette.

Gjenstandene gjorde en sving ned mot jorden, for så å fortsette i stor fart i horisontal retning mot nordvest. Alle tre forsvant inn i en sky eller snøbyge over fjellene i retning Vemundvik, nord for Namsos sentrum.

Vitnene følte seg utilpass etter observasjonen, på en måte «skjelven». Sjåføren innrømte at han alltid har vært svært skeptisk til alle UFO-historier. Nå vet han ikke riktig hva han skal tro.

- Vi er helt sikre på at vi vet hva vi så, presiserer han.

Til slutt legger han til at han har fått høre om mange UFO-observasjoner av familie og venner opp gjennom årene fra områdene rundt Indre- og Ytre-Namdalen.

Dette bekrefter også det inntrykket feltforskeren har fått, at det er en stor mengde observasjoner som vitner ikke tør å fortelle om. Det er virkelig synd, for det ligger ligger mange spennende UFO-observasjoner og venter på oss fra dette området

Dato: Ukjent.

Tidspunkt: En sommerdag i 1963 eller 1964.

Varighet: Ca. 30 min.

Farge: Metallisk.

Lyd: Ingen.

Type: DD.

Observasjonen ble gjort fra Langerudveien i nærheten av Østensjøvannet i Oslo.

Observatøren som så denne gjenstanden var den gangen dette hendte 6 eller 7 år gammel. Han kan ikke lenger huske helt i detalj hvordan formen på fenomenet var, men det hadde en tilnærmet klassisk «flygende tallerken» fasong. Vitnet lekte sammen med en jevnaldrende kamerat da de oppdaget den metalliske gjenstanden i østlig retning. Avstanden og høyden er vitnet ikke helt sikker på. Han mener fortsatt i dag at objektet stod stille på himmelen i flere minutter, antagelig mer enn en halv time. Etter å ha sett på gjenstanden lekte de to kameratene videre, men holdt av og til øye med den. Da de etter en god stund så opp igjen, var den sølvblanke farkosten borte.

Dato: 20. eller 24. mars 2000.

Tidspunkt: Ca. kl. 20.00.

Varighet: Ca. 1 min.

Farge: Rødt og hvitt.

Lyd: Ingen, fordi vitnet var inne.

Type: NL.

Denne observasjonen er fra Leirsund og ble gjort i klart vær og tussmørke av Elbjørg Fjeldberg. Hun trodde først det var et småfly som fløy over bebyggelsen der hun bor, for lysfenomenet hadde samme dur og høyde, og fløy i samme retning som småflyene vanligvis gjør. Forbauselsen var stor da «flyet», som hun aldri så kroppen på, hadde et rødt lys på hver «vinge» (fly bruker rødt og grønt, journ. anm.) og et mindre hvitt lys i midten. Alle lysene lå på linje, og var konstante. Avstanden mellom de røde

lysene kunne sammenlignes med baklysene på en bil. Ingen av lysene hadde korona. «Flyet» passerte vitnets hus på vestsiden med fartsretning mot syd. Det befant seg da i en høyde på ca. 16° over horisonten, og vitnet fulgte objektet med kikkert (12 ´ 50). Da det begynte å legge seg over trodde vitnet at «flyet» ville svinge, men de tre lysene ble stående i loddrett stilling og fortsatte i samme bane og retning. De forsvant til slutt i sør- sørøst, muligens inn i en svak dis. Høyden var da ca. 2° over horisonten.

Vitnet lurte da selvfølgelig på hva dette kunne ha vært.

Rapportsentralen tok derfor kontakt med Luftforsvarets stasjon på Mågerø ved Tjøme, torsdag 13. april, for om mulig å få klarhet i om dette kunne ha vært et fly. Det var riktignok gått lang tid siden observasjonen ble gjort og til den ble rapportert, men en hyggelig manns-person kunne fortelle at denne observasjonen etter det han kunne se, ikke var fly fra Forsvaret. Han stusset virkelig over at lysene hadde lagt seg over i vertikal stilling, for deretter å fortsette videre i samme retning, og ville undersøke saken nærmere. Etter en halvtimes tid ringte vedkommende tilbake til Rapportsentralen, for å bekrefte at han ikke finne noen forklaring på hva disse lysene kunne ha vært.

Saken står derfor foreløpig uløst, altså var det et UFO.

Dato: 31. mars 2000.

Tidspunkt: 21.10

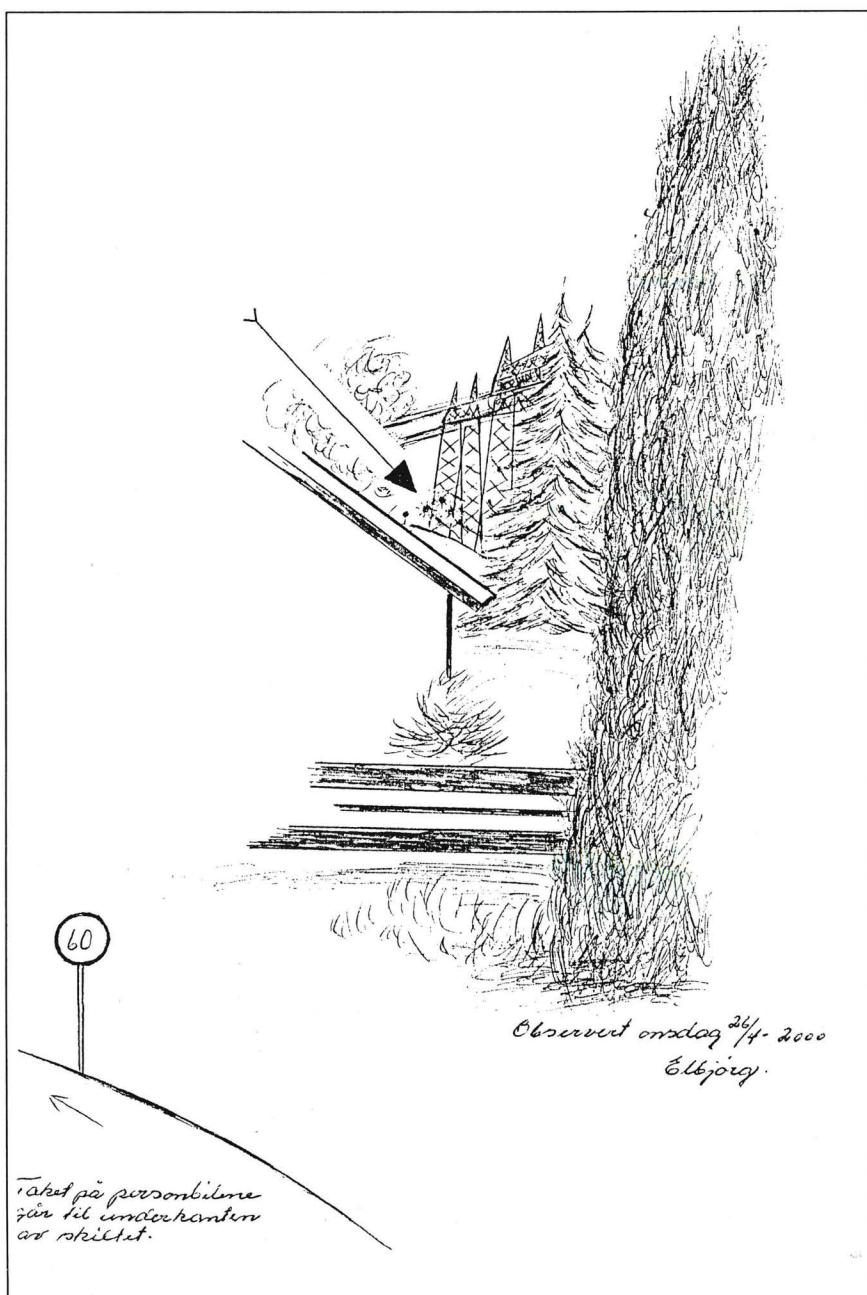
Varighet: 15 sek.

Farge: Hvitt.

Lyd: Ingen.

Type: Ovalt flygende objekt.

Observatøren var en ung herre på 12 år fra en liten plass ved Foldfjorden, 32 km nord for Namsos. Denne kvelden spilte han basketball alene bak fjøset. Han skulle til å bøye seg ned for å ta opp ballen da det kom et skarpt hvitt lys bakfra, slik at han så skyggen sin på bakken og oppover fjøsveggen. Han snudde seg og så rett inn i to hvite lyskastere som var rettet mot ham. Avstanden kunne være ca. 400 meter. Høyden ca. 30° over bakken. Vitnet ble nærmest blendet, og fikk bare til å se et svakt omriss av en gjenstand bak lysene.

*Taket på personbilene
går til underkantene
av skiltet.*

*Observert onsdag 26. 2000
Elbjørg.*

Den hadde en oval form, og var buet bakover på hver side av lysene. Noen farge var umulig å se på grunn av de blendende hvite lysene fra objektet.

Objektet satte seg så i bevegelse, først langsomt bort fra vitnet for så å øke farten lynraskt, steg i en bue mot sør, så i en ny bue over en fjelltopp og rett mot nord. Det forsvant i en voldsom hastighet.

Han skriver at han ble kvalm rett etter denne opplevelsen, og sprang inn til foreldrene og fortalte hva han hadde sett.

Været var lettskyet og vindstille med litt snø. Temperaturen ca. 0°C. Månen var ikke oppe.

Dato: Onsdag 26. april 2000.

Tidspunkt: Mellom 22.40 og 22.45.

Varighet: Ca. 30 sek.

Farge: Rødt og grønt lys.

Lyd: Ingen.

Type: NL.

Denne observasjonen ble gjort av Elbjørg Fjeldberg som oppdaget lysene helt tilfeldig. (Se illustrasjon over) Det var tre svært sterke røde lys med korona. Lyset i midten var litt høyere enn de to andre, og alle tre stod helt stille i flere sekunder. Plutselig skiftet lyset i midten fra rødt til grønt. Lysene begynte da å bevege seg, og ble borte i samme retning som den bilene kjører.

Elbjørg fulgte med i flere dager etter denne observasjonen for å få bekreftet eller avkreftet om det kunne ha vært en bil med bremselysene på. Hun mener lysene stod for høyt over veien til dette, og legger til at lysstyrken på lysene ikke kunne sammenlignes med vanlige billys.

Vanligvis lyser bilene opp trafikkskiltet like under og til høyre for de tre lysene, noe vitnet ikke registrerte under observasjonen.

Avstanden til lysene ble anslått til 250 - 300 meter.

Dato: 24. mars 2000.

Tidspunkt: 19.15

Varighet: 1,30 min.

Farge: Svart.

Lyd: Lydløst.

Type: Svart disk.

(Illustrasjon under)

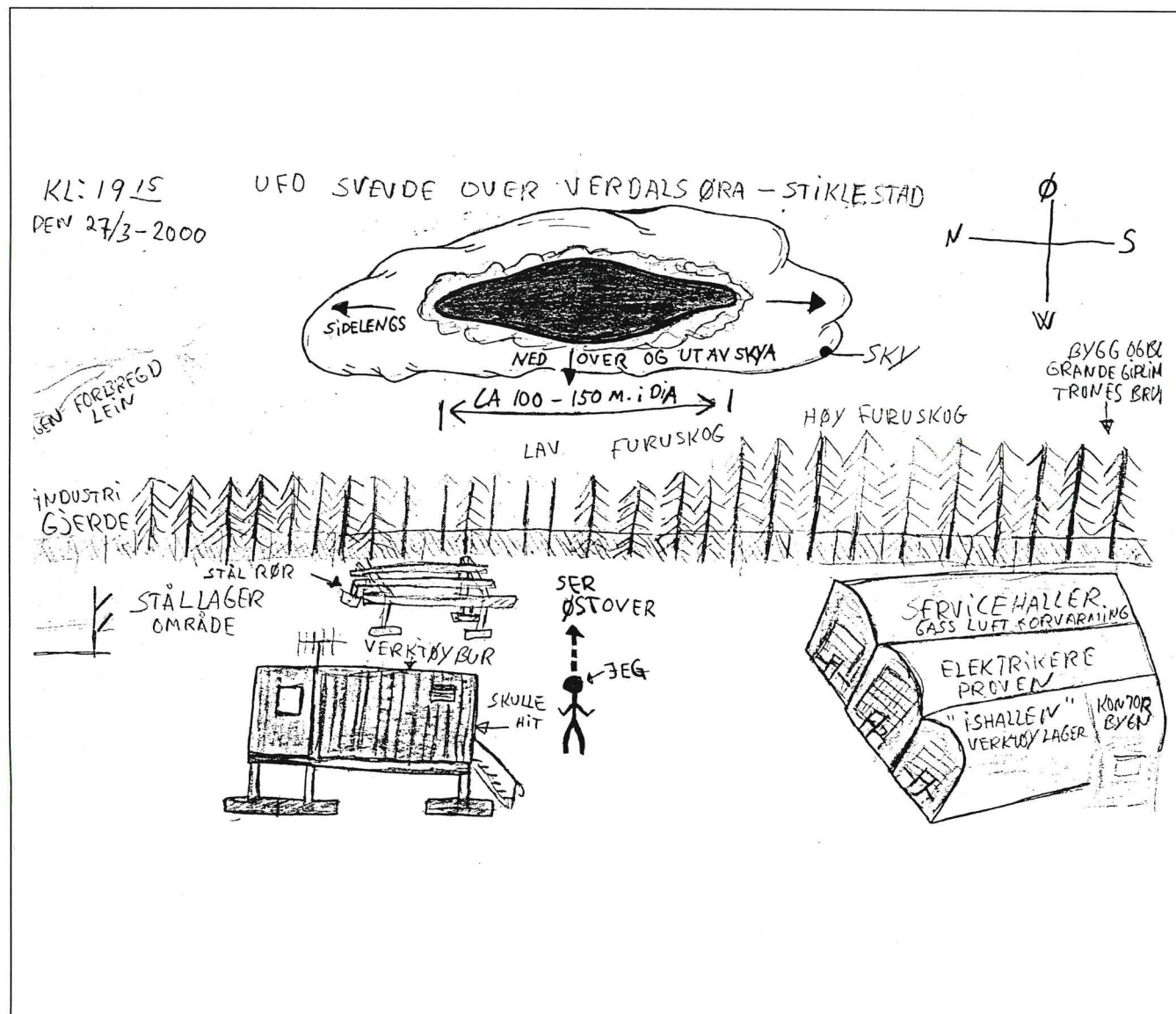
Jan Olav Dolmen Larsen fra Verdal i Nord-Trøndelag har sendt oss følgende rapport:

- Jeg gikk ettermiddagsskift ved Aker Verdal der jeg jobber som sveiser/platearbeider. Observasjonen fant sted fredag 24. mars kl. 19.15, og det var skumt da jeg etter endt skift skulle levere inn verktøy i verktøyburet på uteområdet. Jeg gikk i østlig retning og la merke til en sky omtrent mellom Verdalsøra og Stiklestad, ca. tre kilometer unna der jeg stod. Inne i skyen svevde et svart, digert objekt sidelengs, kom ut av skyen, for så å gli tilbake inn i den. Deretter svevde objektet nedover og ut i underkant av skyen, for så å gli inn igjen. Etter gjentatte bevegelser sidelengs, kom objektet helt ut av skyen. Jeg anslø da

størrelsen, eller diameteren, til mellom 100 og 150 meter.

- Samtidig kom et rutefly over Aker Verdal, på vei sørover. Objektet trakk seg straks inn i skyen, og forsvant for godt. Hele observasjonen varte mellom ett og to minutter. Jeg fikk en merkelig følelse i meg ved synet av UFO-et, en slags intens kraft i mage og bryst, og følte en form for «kommunikasjon», eller at noe skal skje. Denne følelsen er vanskelig å sette ord på, men det var på en måte slik jeg følte akkurat da.

Rapportsentralen har vært i kontakt med Jan Olav Dolmen Larsen, og dette er ikke den første UFO-opplevelsen han har hatt. I et senere nummer av UFO kommer et intervju med Jan Olav der han forteller om disse opplevelsene og sine spesielle evner.

«Fylkesmønstring 2000» i Levanger

Ungdommens Kulturmønstring med UFO innslag

Av Arnulf Løken

arnulf@ufo.no

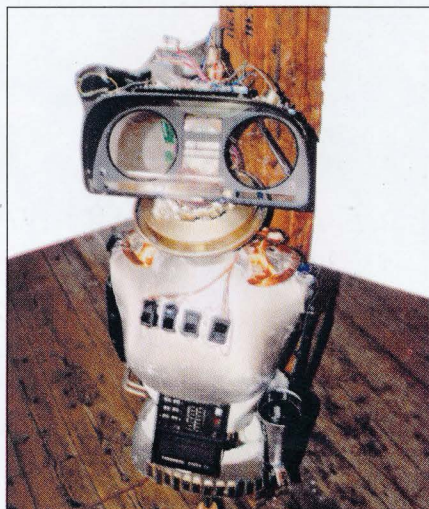
I Levanger ble det holdt fylkesmønstring for Ungdommens Kulturmønstring 24. og 25. mars 2000. Fylkesmønstringen er en konkurranse, der barn og unge fra Nord-Trøndelag fylke framfører alt fra klassisk gitar- og fiolinspill, via dans til tung rock. Som vanlig var det også en stor utstilling der ungdommene viste sine malerier, tegninger og skulpturer. Noen av skulpturene vakte interesse, særlig blant UFO-entusiaster. Hvor inspirasjonskilden fantes, er ikke fortalt, men etter alle UFO-observasjonene på Vikna opp gjennom årene er det ikke usannsynlig at NOE av inspirasjonen kan ha kommet fra disse. Det manglet iallfall ikke på detaljer.

Som alle UFO-interesserte vet er Nord-Trøndelag et meget spennende fylke hva UFO-observasjoner angår. Det har tydeligvis ikke unngått barna - og vi syntes dette var så morsomt at vi bare måtte ta artikkelen med i bladet. Tidlig krøkes den som god feltforsker skal bli!

Red.

Til høyre:
Roboten ved navn «BILL» var laget av store og små bildeler. Konstruktøren het Erlend Faanes (12) og kom fra Namsos.

Thea Bruun-Olsen Cegla (18) fra Levanger hadde laget en skulptur hun kalte «MAN of 3000». Denne var ganske lik mange «Aliens» figurer, med stort hode og lange tynne armer. Han virket mørk og dystert. (Kanskje ikke de beste fremtidsutsikter).

Anne Stine Haugen (15) og Stina Lundemo (15) fra Meråker hadde laget en «scene» fra et skogholt. Damen på bildet satte tydeligvis ikke særlig pris på å møte disse små, og ikke grå men fargerike, skapningene.

Denne gutten var svært fascinert av dette «ROMSENTERET», satt sammen av fire unge kunstnere fra Nærøy på Vikna. De het Kristin Sørhaug Kvalø (11), Hanne Marø (11), Einar Hansen og Dag Espen Ramfjord.

Den 8. internasjonale UFO-konferanse i San Marino

Den 3. og 4. juni ble det avholdt en ny i rekken av suksessfulle konferanser i det lille landet midt inne i Italia. Nok en gang var UFO-Norges reisende ambassadør på plass med nyheter fra vårt langstrakte land.

Av Odd-Gunnar Røed

odd.gunnar.roed@ufo.no

I år ble det gjort forsøk med hele førti talere fordelt over to dager. Ikke dårlig med tanke på at de fleste konferanser opererer med halvannen times taletid. Her ble ingen tildelt mer enn en halv time, noen måtte sogar ta til takke med kun 20 minutter! Men det funkete! Det ble en omstilling for de fleste, fra å boltre seg over lang tid til å levere et konsentrat. Det satte virkelig krav til foredragsholderen om å få fram budskapet! Det forhindret også på en lur måte folket fra å sovne i salen. Variasjonene ble såpass store og inntraff så ofte at alle ble engasjert. Likevel tok jeg meg i å tenke på de enorme utgiftene det måtte løpe på en slik konferanse der folket kom fra 15 land, og de mest langveisfarende fra USA, Brasil, Argentina og Chile. Heldigvis for arrangørene CUN (Centro Ufologico Nazionale) var det også i år den san marinske stat som betalte gildet. Flybilletter, hotellutgifter, mat og drikke til alle foredragsholderne. Den som hadde en slik stat i ryggen! Jeg vil her bringe dere noen av inntrykkene jeg satt igjen med etter disse to dagene.

Oberst Roberto Doz fra Padova, med 35 år på vingene i det italienske forsvaret var en av de første bak mikrofonen denne lørdagen. Han hadde selv en uforklarlig opplevelse den 30. desember 1985. Etter at han avsluttet sin yrkesaktive karriere har han samlet en gruppe militære i møter for utveksling av erfaringer.

Han snakket varmt for å samle inn data fra yrkesgrupper som flygere og politi, personer som er opplært i kunsten å observere korrekt. Det var sterke meninger som ble presentert fra en

tidligere offiser som snakket seg varm om romskip med sine fremdriftsmidler, som det var den vanligste ting av verden.

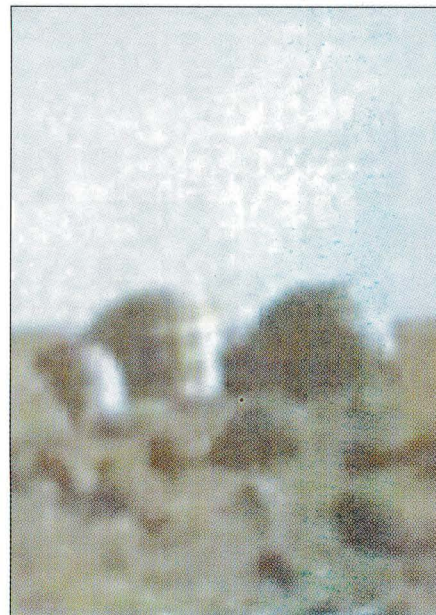
Ellers var det fint lite nytt i dette innslaget bortsett fra opplysningen om at 400 knop var øvre grense for ikke å ta ting inn på radaren, i likhet med de som står stille og dermed også unngår radaren.

Oberst Aldo Olivero fra det italienske flyvåpen

Neste mann ut var en fresk herremann fra Roma som hadde mottatt noen bilder fra Mars. Bildene var lastet ned gjennom kanalene fra sonden på Mars. Hans poeng var at disse bildene ikke er løslatt gjennom NASA. Bildene er undersøkt av dyktige folk og det er ingen ting som tyder på at disse er manipulert med. Vi tar gjerne imot andres meninger om dette bildet og

andre som kan ha blitt plukket opp fra disse overføringene.

Astronom Georgi Buonvino: Runde kuber på Mars

Nick Pope var tidligere ansatt som UFO-kontakt i Ministry of Defence. Forteller om sitt virke gjennom tre år som offentlig ansatt i noe som må fortone seg som en drømmejobb for en UFO-interessert. Nå var det bare det at Nick ikke i utgangspunktet var interessert i emnet, dette kom etter hvert. Til de grader kom det, at han i dag driver for egen regning med å finne ut av fenomenet i England. Natten mellom 30. og 31. mars 1993 opplevde Storbritannia en såkalt UFO-flap. Blant de mange som så mystiske saker og ting på nattehimmelen var opptil flere politifolk.

I ett tilfelle ringte politiet opp og advarte en meteorolog om at noe nærmet seg hans boligområde. Han gikk i sin tur gikk ut og fikk se et triangelformet objekt som nærmet seg. I nærheten så han også et Herkulesfly og en Boeing 373 på hver side av denne gjenstanden. Meteorologen hadde aldri sett noe lignende. Nick Pope satt i gang en storstilt undersøkelse som gikk helt til topps i ministeriet. De svarene han fikk var alt hva dette ikke kunne være, det var heller skralt med hva dette *kunne* være.

Hans personlige mening er at vitenskapelige undersøkelser verden rundt har bedre ressurser enn private grupper og bør undersøke disse fenomenene. Han har ingen direkte oppskrift på hva som bør gjøres for å få de forskjellige myndighetene til å fatte beslutning *om* å gjøre denne jobben.

Da han startet i jobben som offentlig UFO-forsker trodde han overhode ikke på ET, nå derimot ser han faktisk muligheter for at dette er en mulighet.

Mer om Nick Pope og hans arbeide kommer i et eksklusivt intervju i neste nummer.

UNIFORMERT MILITÆRT INNSLAG

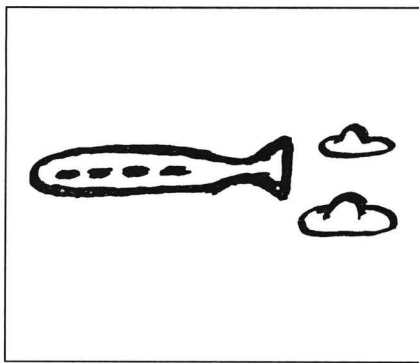
Neste taler vakte en viss oppsikt i form av et militært innslag i full uniform. For første gang under en UFO-konferanse i Italia var flyvåpenet representert med en delegasjon med taletid. **Oberst Aldo Olivero** fra det italienske flyvåpen forklarer og gestikulerer mot medbragte lysbilder av forskjellige rapportskjemaer de benytter i Italia for å motta publikums hen-vendelser. Ikke noe hemmelighets-kremmeri der i gården, om slike ting hvertfall. Noe å lære for norske kolleger? Forsvarsdepartementet er ansvarlig for å ta i mot publikum i UFO-saker og det blir faktisk gjort grundige undersøkelser for å finne ut av fenomenet. Eksempelvis blir meteorologiske eksperter kontaktet.

Fra august 1999 til mai i år registrerte de 215 rapporter, for det meste innrapportert av politi og militære. Flere saker blir presentert i fleng og resten av taletiden går med til dette. Litt artig er det da han nevner at 1980 alene innbrakte 34 saker, noe som ble ansett som særdeles høyt. Kontrasten er tilstede da Roberto Pinotti (CUN), konferanseleder som vanlig, nevnte etter innlegget

at 1980 var et helt normalt år uten noen topp i de sivile gruppene.

ET ITALIENSK COVER UP

Alfredo Lissoni fra CUNs avdeling i Milano frembringer en interessant sak om et sannsynlig cover up fra 30-årene. Det har i den senere tid dukket opp en del dokumenter som har skapt en del røre. Det er mye som tyder på at det landet et fartøy i 1936, midt i fanget på Benito Mussolini og hans fascistiske regime. Papirer som bærer hans underskrift tyder også på at han var direkte involvert i avgjørelser i denne sak. Det ble også gjort et stort poeng fra talerstolen at Italia altså var før USA med landinger av ukjente fartøyer.

Dokumentene er grundig undersøkt. En mr. X pensjonert, tidligere strategisk plassert i en oversiktlig posisjon, har bekreftet dokumentene og i tillegg oversendt ytterligere sider av historien.

Nær Milan landet et ukonvensjonelt fartøy dette året. En politimann som så det hele fikk kraftig munnskurv og saken har vært hemmelig fram til i dag. Flere forsøk på å bringe nyheter om saken den gangen ble effektivt stanset av Mussolini. Flere andre vitner i saken ble arrestert. Den hemmelige RS33 Komiteen ble dannet i denne forbindelse og arbeidet tydeligvis ubesværet videre med saken internt. Landet for øvrig var mer opptatt av å erobre Etiopia dette året og kunne nok trenge skyggeleggere i slike saker.

Det ble spekulert i navnet David Desantes (ikke sikker på stavemåten) om han kunne være den mystiske mr. X, mannen bak bekreftelsene og papirene. Dette er i så fall en gammel agent som spilte en avgjørende rolle i andre cover ups.

I mange aviser dukket rundt 1936 opp forholdsvis mange artikler som

omhandlet mulig liv på andre planeter. Dette ble sett på som et merkelig sammen treff da dette ikke var vanlig spaltestoff i Italia på den tiden. Var det noen som kjente saken og ville ha debatt rundt temaet? Henhørende artikler av den kjente italienske fysikeren og oppfinneren Guglielmo Marconi viste at han selv tok spørsmålet om liv på andre planeter meget alvorlig. (Først ute med patent på trådløs telegrafering i 1896, død i 1937).

12 personer ble navngitt av mr. X og det viste seg at alle disse var i Marconis omgangskrets. I tillegg var navnet Moretti et navn som stadig gikk igjen.

Flygende tallerkener var på prøvebordet i både Italia og Tyskland allerede i 1930. Tyskerne tok alt papir-materialet og hemmeligholdt det. En testmodell ble prøvet i 1940. Historien forteller ikke mye om hvordan disse prøvene forløp.

SYDAMERIKA

Antonio Hunecus holdt et interessant innlegg om hendelser i Chile. Spesielt rundt Santiago har det skjedd mye. Felles for mange av de sydamerikanske landene er at myndighetene er med på en helt annen måte enn vi er vant til i vår del av verden.

Alex Chionetti oppdaterte oss på argentinske saker, men ble noe skjematisk i sin fremføring.

A.J. Gevaerd fra Brasil ble et meget positivt bekjentskap. Han fortalte om bortføringssaker i Brasil og om mange menneskers seksuelle erfaringer om bord i fremmede fartøyer. Dette er en type kontakter vi ikke har mange historier om utenfor Brasil, og gjør derfor landet spesielt i så henseende. Det er i det hele tatt mange underlige historier fra det enorme landet ved Amazonas. Vi kommer tilbake til et eksklusivt intervju med A.J., som han kaller seg, med engelsk uttale.

Linda Moulton Howe var et meget energisk og velorientert innslag. Hun jobber som UFO-forsker og er journalist av yrke. Har gjort mange bra saker og holdt et flammende innlegg om tilfellene Betty Andreasson og Jim Sparks.

Del to kommer i neste nummer

STEINKASTINGEN PÅ BRENNSETRA

Et av de best dokumenterte poltergeistfenomen i Norge fant sted i idylliske Ådal på Ringerike for 161 år siden. Stein og andre gjenstander suste på uforklarlig vis inn i veggene på seteren Brennsetra. Uroen varte i dagevis. Tilslutt kom en stein på 51 kilo susende inn av vinduet - og ingen turde drive setra mer.

Av Morten Løken Kværnstrøm

redaktor@ufo.no

Hører du til dem som uroes av lyder i huset ditt? Får du sove når høstvinden pisker og drar i veggene? Ikke det?

Vær glad du ikke var på Brennsetra i Vestre Ådal i 1839. Der fikk budeie Rønaug Olsdatter og den 16 år gamle gjetergutten Ole Simensen noen skrekkdøgn i september måned. En torsdagskveld etter at dagens dont var unnagjort, hvilte Rønaug og Ole ut i seterbua. Plutselig hørte de en lyd. De trodde først det var en eller annen som løp rundt seterbua. Lyden kom flere ganger, og det dro i døra, men ikke nok til at den gikk opp. Rønaug og Ole ble ikke så skremt av dette. Rønaug var 24 år og ugift, så kanskje hun dro på smilebåndet av denne fremmelige nattefrier hun sikkert trodde det var. Slik beiling var det flust av på denne tiden.

Men de fikk snart erfare at dette var en høyst uvanlig, kåt kar. Ut på kvelden hørte de smell i østveggen av bua. Fremdeles ville ikke den ukjente gi seg til kjenne, men de hørte tramping, som om to karer løp rundt veggene. De var skremte og urolige over det som skjedde. Dagen etter fant de rester av skårfliser (ble ofte brukt til å tekke tak med) som hadde blitt kastet i veggen.

Den kvelden begynte spektaklet igjen. Denne gangen ble det kastet skårfliser både mot østveggen og døra. Kastingen fortsatte utover kvelden, og de var nok redde og forskremte resten av natten, både Rønaug og Ole. Men så var det stille på Brennsetra i seks dager, til tramping og fliskastingen begynte igjen på torsdag kveld, en uke etter de første urolighetene. Nå ble det enda mer

urolig. En slede som sto oppstilt utenfor, ble slått mot veggen i harde støt.

Den påfølgende kvelden begynte uhyggen for alvor. Nå ble også små stein kastet inn av vinduene i seterbua, før det stilnet av mot midnatt.

Bankingen og steinkastingen fortsatte lørdag, og Rønaug og Ole var vettskremte. Søndag kveld kom en husmannsgutt til setra, og Rønaug sendte ham til Erik Holte med beskjed om å komme til setra. Erik eide Vestre Holte, en av de største gårdene i Ådalen. Brennsetra hørte til eiendommen. Erik Holte hadde med seg to karer til Brennsetra da han kom dagen etter. Kirkesanger Gulbrand Thronsen Buttingsrud og en tjenestekar, Gulbrand Olsen. De var der noen timer, men ingenting skjedde. Karene bestemte seg da for å dra hjem. Men Rønaug ropte dem tilbake. Straks de hadde forlatt setervollen så begynte kastingen igjen.

UFORKLARLIGE STEMMER

Mennene ble på setra den natten, uten resultat. De dro hjem på morgenen, etter å ha lovet at Gulbrand Olsen skulle komme tilbake om kvelden. Og den kvelden begynte bråket på ny. Stein ble kastet på veggene og på taket. Husmannen Ole Larsen Øimoen, som også kommet til setra, undret seg over at han ikke kunne høre at steinene tok bakken. Bråket og steinkastingen fortsatte utover natten. Gulbrand hadde med munnladningsgevær og skjøt to skudd, uten at det syntes å skremme bråkmakeren.

Neste dag var bare Rønaug og Ole

tilstede på setra. Nå begynte steinkastingen mens det ennå var lyst. Rønaug våget seg likevel ut for å melke kyrne. Da ble hun med ett var stemmer, som om noen snakket sammen. Hun løp vettskremt inn i fjøset.

Denne kvelden kom hele seks mann

til Brennsetra. Rønaug og Ole, som hadde gjemt seg i fjøset, samlet seg sammen med de seks i seterbua om natten. På ny begynte steinkastingen, og denne gangen heftigere enn før. En av karene i følget, John Størksen Fosholm, skjøt ut gjennom en glugge. Plutselig kom en mindre steinhelle tvers igjennom gluggen, men heldigvis uten å treffe John. Karene dro hjem på morgenkysten. Utpå ettermiddagen ankom et følge på i alt 10 mennesker til Brennsetra. Vaktposter ble satt ut på nord- og sørsiden av seterbua, uten at steinkastingen opphørte. Om natten var bare Gulbrand Olsen sammen med Rønaug og Ole på setra. Den natten var

det heller ikke stilt. Steinkastingen vedvarte, tre steiner kom inn av gluggen. En lykt som hang innenfor ble truffet og knust. Lyden av stein som ble slått i stykker hørtes også.

Dagen etter lød det skritt og banking også på høylys dag. Etter hvert ble kastet større og større steiner både på bua og inn av vinduene. Den ettermiddagen traff en stein ei gryte som hang over peisen med slik kraft at gryta ble knust!

Den største steinen som ble kastet veide 51 kg. Den knuste vindusrammen, og landet på en hjell inne i rommet.

Nå var alle så skremt at hele følget dro fra setra i samlet flokk. Brennsetra ble fraflyttet etter den tid. Ingen ville ligge der lenger, naturlig nok.

RETTSLIG AVHØR

Var det virkelige spøkerier? I slutten av august 1840 ble det holdt to rettsmøter etter hendelsene, som hadde opprørt hele bygda. 15 vitner ble avhørt, av disse var mange av bygdens beste og mest troverdige menn. Men ingen kunne gi en naturlig forklaring på fenomenet.

Av de mange spørsmål som reiste seg etter spøkeriene, var ett særlig uhyggelig og uforklarlig: Hvorfor ble det ikke merker i veggene etter steinene?

Vinduer og innbo ble knust, mens veggene var uskadde. Under «åstedsbefaringen» ble det også kastet stein mot veggene, og under disse forsøkene fikk veggen merker.

Rettsavhørene ble ført til protokolls av sorenskriver Meidell. Det er trolig at en slik autoritet avtvang respekt, og det er vel lite sannsynlig at vitnene bevisst turte lyve for ham. Og at alle femten vitner skulle greie å lyve uten at noen røpet seg, er like utrolig som mysteriet er uforklarlig.

Den største steinen ligger i dag på et av stabburene på vakre Vestre Holte gård i Ådal. Steinen er et håndfast minne om et av de best dokumenterte poltergeistfenomen i Norge.

Kilder: Per Hole: Folk og skrømt i Vassfaret. Hegna: Ådalsboka

Bokomtale

Av Odd-Gunnar Røed

odd.gunnar.roed@ufo.no

Poltergeist

Av Gunn Tøsdal

Cappelen Grøndahl Dreyer 2000

ISBN 82-504-2603-7

Baksiden av boken forteller oss at poltergeist er et fenomen der gjenstander flytter seg tilsynelatende uten noen forklaring. Gunn Tøsdal skriver i denne boken om sitt hus i Odda som ble hjemsøkt på denne måten, hvor dyner ble trukket av familien om natten, om ting som falt ned fra veggene osv.

Fenomenet er velkjent i psykologien, og tilhører den parapsykologiske delen av vitenskapen, for man har ennå ikke funnet noen "naturlig" forklaring.

Fenomenet er imidlertid vanligere enn mange tror, og ikke alle vil vedstå seg at de er utsatt for dette. Noen vil kalle det spøkelser, men det er kanskje riktigere å kalle det energier.

Etter å ha lest boken sitter jeg igjen med en følelse av at denne familien virkelig har blitt satt på mange og dramatiske prøvelser. De fleste mennesker ville nok forlatt skuta på et tidlig stadium, for maken til intenst fyrverkeri av hendelser skal en lete lenge etter.

Alle kategorier innen genren er med, dyner som svever i løse luften over de sovende, gjenstander som farer gjennom rommet, ja til og med på video har fenomenet funnet det for godt å vise seg. Bare dette vil jo være en sensasjon, dersom jeg har forstått boken rett.

Noen svar savner vi likevel, som for eksempel hvor disse spøkeriene kommer fra, og hvilken avdød som kan være sint nok til å legge denne familien slik for hat, eller er det et rop om hjelp? Det legges opp til et svar - men det dunster liksom bort underveis.

De som har lest om spøkeriene i

Amityville vil nok nikke gjenkjennende til veldig mange av bokens hendelser. Amityville er jo et sted i USA der en gal morder tok livet av både seg og familien i et hus som viste seg å ligge på en gammel indiansk gravplass. Det er skrevet bok og artikler om dette huset i tillegg til en skrekkfilm av dimensjoner. Men jeg tror ikke familien fra Odda trenger å se denne, de har åpenbart mer enn nok med egne skrekkopplevelser.

Det er fristende, og jeg ser ikke bort fra at UFO-Norge vil ta kontakt med familien Tøsdal, i håp om å få besvart noen av de spørsmålene som dukker opp i saker som denne.

Jeg vil anbefale alle som liker spenning og grøss å lese denne boken, samtidig som vi sender en medlidende tanke til de som opplevde og fremdeles opplever de krefter som bor i huset. Vel vitende om at de ikke er alene om å ha slike leieboere. Det er mange mennesker rundt om i Norge i dag som har litt av det samme boende i veggene, men heldigvis et fåtall som til de grader er hjemsøkt.

Det eneste lille trekket ved boken må være måten den er skrevet på. Husmor har skrevet ned hendelsene ut fra hvordan hun opplevde dem og dette kunne vært gjort langt mer profesjonelt, og med et mer avansert språk, men på den annen side så øker bokens troverdighet og budskap slik det er gjort så jeg vil tro det går ut på ett.

**NYTT UFO
KOMMER
1. OKTOBER!**

Bokomtale

v/Odd-Gunnar Røed

To bøker:

Vokterne

Vokternes hemmelighet

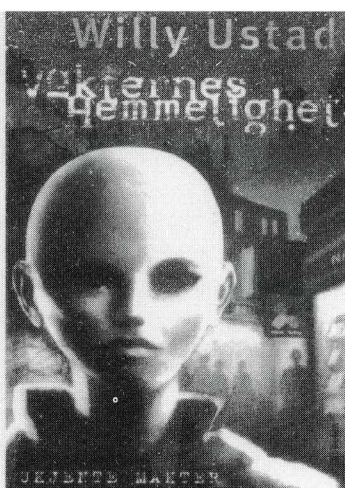
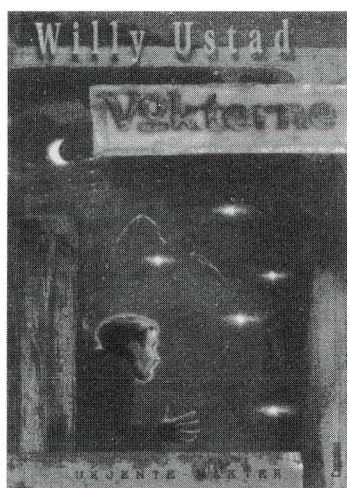
Willy Ustad

Cappelen 1998 og 1999

Kategori; ungdom og spenning

på andre siden av elva. Et eller annet påvirker menneskene og de som ikke er angrepet av glemselen men som prøver å gå over mot dette området utsettes for et ugjennomtrengelig og usynlig gjerde. Det er som å gå i så tung atmosfære at beina ikke vil bære.

spenningen ved å lese bok en. Men vi kan godt kalle bokserien for et lite norsk Roswell, med like betydelige konsekvenser på lang sikt. Og det hele er faktisk skrevet slik at det er en liten mulighet for at slikt kan skje i virkeligheten. Historien har ingen sterke mangler dersom en ikke tar med at sløvsinnet til befolkningen i byen burde vekke nysgjerrigheten til besøkende som leverer varer, om ikke annet. Noen og enhver burde lure på hvorfor det står et gedigent gjerde ut mot elva og stenger for all utsikt. At befolkningen ikke er klar over hva som er på baksiden og ikke vil vite av det heller virker jo noe smått for tilreisende vil jeg tro, dersom ikke de påvirkes umiddelbart av denne glemselskraften, da.

Willy Ustad i godt slag

Willy Ustad har igjen beriket vår kiosklitteratur med en spennende fortsettelsesroman. Den er skrevet i jeg-form der vi får innblikk i en ung gutts opplevelser i en by som dør fra den ene enden. Sterke krefter fra rommet ligger bak og etter hvert rulles det ut en god, og til tider troverdig, historie som gjør det vanskelig å legge fra seg bøkene før de er ferdiglest.

Vokterne

I den første boken bygger det seg raskt opp et spennende hendelsesforløp. Om en by som tidligere har ligget på en halvøy inne på fastlandet. Det er en elv som går i sirkel som lager denne spesielle geografien. Noe har skjedd for mer enn 100 år siden, noe som gjør at byen trekker stadig lenger vekk fra denne halvøya. Og folk som bor i denne byen mister totalt evnen til å huske ruinene av den gamle byen som ligger og råtner

Det hadde ikke vært en ungdomsbok om ikke hovedpersonen, som for øvrig er uten navn, forviller seg på den gale siden, og så begynner ballen å rulle.

Det finnes altså noen mennesker glemselen ikke biter på og disse holder sammen i håp om å finne ut av hva denne mystiske kraften er. Det blir ikke fart i sakene før den unge jeg-personen blir opptatt blant disse menneskene, som kaller seg Vokterne.

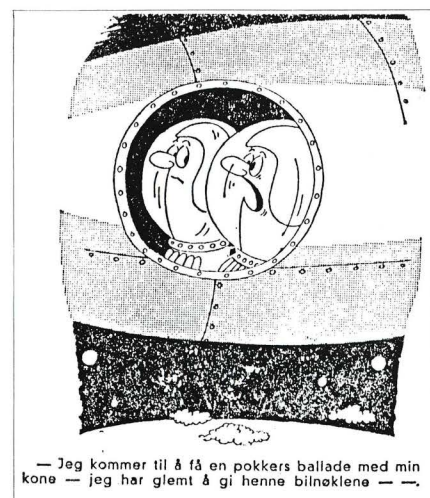
Boken er skrevet med stor innsikt rundt fenomenet nærkontakt av fjerde grad, og det holdes tilbake akkurat nok til å gjøre ventetiden på bok nummer to til en spennende tid.

Vokternes Hemmelighet

Bok nummer to har altså kommet og her utspilles den direkte fortsettelsen. Man bør med andre ord få med seg bok nummer en før man starter på den neste.

Jeg skal ikke komme for mye inn på handlingen her for ikke å ødelegge

Bøkene er absolutt å anbefale til ungdommens boksamling. En boksamling foreldre virkelig burde satse på å fylle da dagens ungdom ikke leser særlig mye bøker lenger. En virkelig god motvekt til det enkle budskapet de fleste sluker rått via Internett. Ikke bare for ungdom egentlig. Bøkene fungerer mer enn godt nok for voksne også. Neste bok er på markedet til høsten, og den skal jeg ha!

Satelittfotos fra Area 51 på Internett

I midten av april ble satelittfotos fra Area 51, den superhemmelige testbasen for det amerikanske luftforsvaret som lenge har vært kjent blant UFO-etterforskere og konspirasjonsteoretikere, lagt ut på Internett. For 10 dollar kan du kjøpe bilder fra det kanskje best beskyttede militære området i verden.

Av Mentz Kaarbø mentz.kaarbo@ufo.no

Det amerikanske selskapet Aerialimages Inc. la den 19. april ut bilder på Internett som viste «de første glimt av den mest hemmelige trenings- og testbasen til luftforsvaret,» i følge talsmann John Hoffman.

Selskapet la ut fem bilder av basen, delt inn i fire rammer for hvert bilde, i samarbeid med Microsoft, Kodak, Digital Equipment Corp., Autometric Inc. og den russiske romfartsorganisasjonen Sovinformspjutnik.

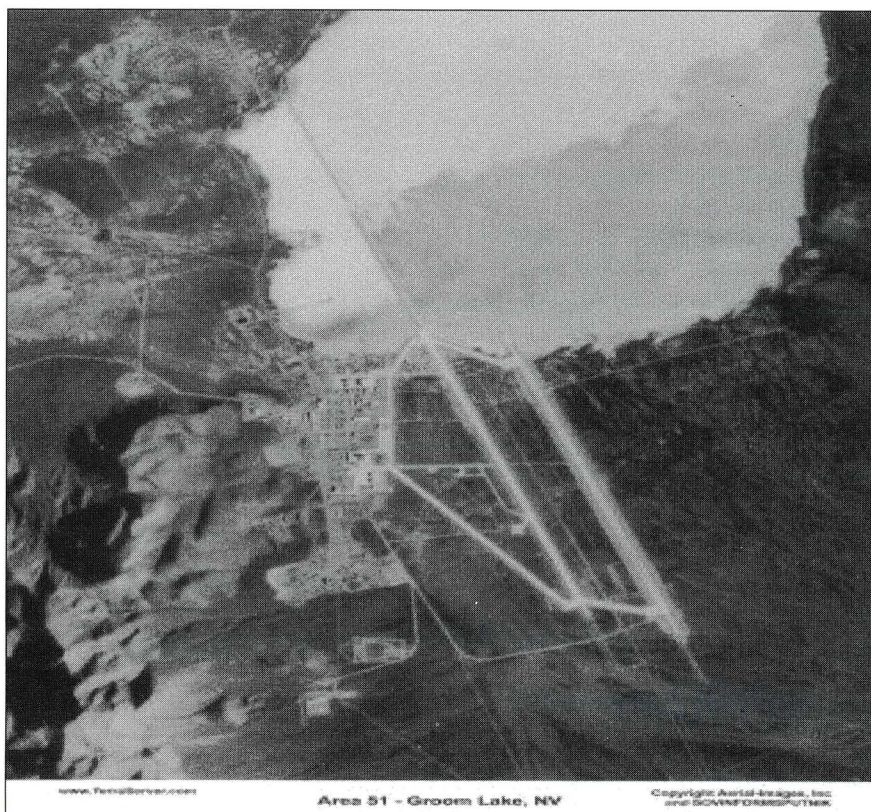
Sammen sendte selskapene opp en russisk satelitt fra Kasakhstan i 1998 for å kartlegge Jordens overflate og Area 51. En avtale om åpent luftrom signert av USA og 23 andre nasjoner i 1992 gjorde dette mulig.

Det amerikanske luftforsvaret har først nylig innrømmet at Groom Dry Lake Air Force Base i det hele tatt eksisterer. Den mer enn 20.000 kvadratkilometer store basen ligger 120 kilometer nordvest for Las Vegas, i det karrige ørkenlandskapet Nellis Range.

Siden utviklingen av spionflyet U-2 på 50-tallet, har basen vært teststed for mange topphemmelige fly, som SR-71 Blackbird og, mer nylig, jagerflyet F-117A Stealth og bombeflyet B-2 Stealth.

Luftrommet over basen er forbudt å fly over. Men satelittoverflyvninger er lov som en del av en internasjonal avtale for å kontrollere nedrustningsavtaler.

Blant UFO-etterforskere er basen kjent som Area 51, som stedet ble kalt på gamle kart over Nevada. UFO-etterforskerne mener at romfartøyer fra andre planeter er skjult på basen, der

delene blir kopiert og brukt i amerikansk flyteknologi. Utrykket «backengineering» er blitt særlig kjent i de siste 10 år, etter at Bob Lazar sto fram i 1990 og påsto at han i dypeste hemmelighet hadde forsket på flygende tallerkener der noen måneder året før. (Saken er sist omtalt i dette tidsskrift i nr. 1-2/99.)

Bildene, som har en oppløsning god nok til å skille en bil fra en lastebil, er bedre enn bilder som tidligere har vært tatt fra fjellene rundt området. Det eneste andre kjente bildet fra basen, er et satelittbilde fra 60-tallet. Det var mye

mer grumsete enn dagens bilder.

- Det er rullebaner, bygninger, busser og testområder, men det er ikke noen grønne menn eller superhemmelige fly å se på bildene, sa Hoffman om de nye bildene.

Flere statlige etater har kjent til bildene uten å komme med noen reaksjon, sa Hoffman, som er en gammel Vietnam-veteran som nylig sluttet i forsvar etter å ha tjenestegjort der i 23 år.

- Jeg har ikke fått noen signaler om at noen bryr seg om disse bildene, sa han.

En talskvinne for det amerikanske luftforsvaret ville ikke uttale seg om bildene kunne være skadelig for amerikanske sikkerhetsinteresser.

- Vi erkjenner at det er en base der, og at arbeidet på basen er hemmelig, sa talskvinne Gloria Cales, mandag 17. april, et par dager før bildene ble lagt ut. Hun la til at arbeidet ved basen er svært viktig for det amerikanske forsvaret og for USAs sikkerhet.

SANNHETEN: 10 \$

Bildene fra Area 51 ble lagt ut på www.terraserver.com. Det er gratis å se bildene på nettstedet, men de som ønsker å laste dem ned må betale rundt 10 dollar. Kodak vil tilby papirkopier av bildene for mellom 20 og 30 dollar.

Bildene viser kratere, noen ser ut til å være dannet av noe som er sluppet fra himmelen, andre av noe som kommer opp fra bakken. Det er et hundretalls bygninger, tennisbaner, baseballbane, en stadion og et svømmebasseng.

Det er ingen fortau og ingen parkeringsplasser, busser er de eneste synlige kjøretøyene, noe som åpner for

spørsmålet om hvordan de ansatte kommer til og fra jobb. Veier ender i fjellvegger, noe som antyder et mulig underjordisk nettverk.

En fly er synlig på en rampe, noe som er merkelig ettersom luftforsvaret vet når russiske satellitter flyr over området, sa Hoffman.

Walter Andrus Jr., leder for Mutual UFO Network, hadde vanskelig for å tro at området som har vært belagt med så mye hemmelighet og diskusjoner snart ville være åpent tilgjengelig på nettet.

- Vi har andre bilder tatt fra bakken og fra luften, men de er ikke så ferske, sa han. Selv Chris Carter, som skapte TV-serien X-Files, var åpenbart skeptisk da Hoffman kontaktet ham. Noen av seriens favoritt-temaer er UFOer og amerikanske forsvarshemmeligheter, og et av slagordene er «Sannheten finnes der ute». Problematikken rundt Roswell og Area 51 har vært tema i flere episoder.

- Han trodde meg åpenbart ikke. Fra tonefallet hans kunne jeg høre at han ikke trodde at vi hadde foto fra Area 51 og at vi hadde dekket hele området, sa Hoffman.

Seks timer etter at bildene av ørkenområdet ble lagt ut på Internett, slo en hacker til mot nettstedet. Hackerangrepet, sammen med en tidoblet trafikk, gjorde at millioner av mennesker hadde vanskelig for å komme inn på nettstedet, sa talsmenn for selskapet. Portalen måtte stenges i 36 timer helt til fredag 21. april.

I dagene like etter hadde nettadministrator fremdeles problemer med å holde sidene åpne. Saken ble politianmeldt. Utfallet av etterforskningen er i skrivende stund ikke kjent.

Totalt 20 bilder er nå lagt ut på <http://www.terraserver.com/Area51.asp>

Ved å klikke seg inn på dem kan man få forstørrelse direkte på skjermen. Dette krever imidlertid at man har en relativt ny versjon av sin nettleser: MS Explorer 4.0/Netscape 4.0 eller høyere.

I tillegg kan man bestille en stor poster (20 x 30 tommer) som viser «kjerneområdet» rundt Groom Lake AFB. Denne koster USD 25,95, ca. 230 kr og kan bestilles via nettet.

Kilde:

CNN Norge

Noen å dele UFO-opplevelsene med?

Har du opplevd noe som du ikke helt kan plassere, noe du føler du ikke kan prate med venner og familie om? Opplevd noe, men føler deg ikke på bølgelengde med utenomjordiske talsmenn? Søker du likesinnede å prate med?

Her finner du noen som kan hjelpe deg å få satt ting på plass. Via UFO-Norge og andre UFO-grupper har det vist seg at det er et behov for støttegrupper.

Jeg heter Kate Thorvaldsen og har hatt opplevelser av fjerde grad. Noen av dem er tidligere omtalt i UFO-Norge og i bladet til NETI. På grunn av egne erfaringer fra hvordan omverdenen takler dette, har jeg startet en støttegruppe med det for øye å samle mennesker med felles opplevelser. Andre støttegrupper vil etter hvert bli stiftet flere steder i Norge. Jeg har møtt mennesker som har holdt på sine hemmeligheter i 10 – 20 år, og som føler det befriende å endelig kunne snakke ut.

Dessverre er det mange som har fått psykiske problemer. De har søkt hjelp i det psykiatriske apparatet, hvor de verken har forståelse eller kompetanse til å hjelpe. Snarere overkjører de deg med medikamenter og tillegger deg diverse psykosier - for å dekke over manglende erfaring.

I støttegruppene kan man være seg selv. Alt foregår anonymt. Ingen

utenforstående har tilgang. Det som blir sagt i gruppen skal forbli der. Om man ønsker å knytte kontakter med andre i gruppen, og hvor åpen man ønsker er å være, er opp til en selv.

Man kan kontakte meg på adresse

Kate Thorvaldsen
Ufo-støttegruppe
Postboks 11
3081 HOLMESTRAND

eller på E-mail: ufocontact@innboks.com

Jeg vil formidle om informasjon om gruppen, og også formidle kontakt med andre fra samme område - dersom vedkommende har sagt seg villig til det. Det vil komme Internettsider om denne støttegruppen om en stund.

Kate

FILER'S FILES

Til norsk ved Per Ottesen

ufoper@ufo.no

Georg A. Filer, direktør i MUFON og redaktør for e-post-bulletinen Filer's Files, blir i nr. 10, 2000 (12. mars) nesten litt lyrisk da han slår fast at

DET ER EN STOR, VIDUNDERLIG VERDEN VI LEVER I!

..og han fortsetter: "Vi lever på en av de største juvelene i universet, og det er en av grunnene til at vi får besøk fra andre verdener. Gjestene har gitt oss et budskap, men mange verken kan eller vil forstå det. Vår Skaper ga oss Jorden for at vi skulle ta vare på den, men vi gjør ikke jobben godt nok. Jeg ber leserne om forståelse for at jeg er en UFO-talsmann, og jeg er hellig overbevist om at det er nok bevis her til at vi nå med full styrke kan kreve at UFO-fenomenet blir underlagt en skikkelig vitenskapelig gransking. Jeg har studert dette fenomenet i over tre år, og det har ikke gått en eneste uke uten at det har dukket opp nye, viktige opplysninger om saken. Det er fortsatt mange som ikke aksepterer UFO-fenomenet som en absolutt sannhet. Dette skyldes ofte at deres livserfaring ikke er den samme som min. Jeg aksepterer at ikke alle er gitt de samme kunnskaper og muligheter. Men jeg jaget et UFO mens jeg var i flyvåpenet. Da jeg så det tydelige signalet på radarskjermen ble jeg overbevist at dette er ekte saker.

Min hjemmeside ble åpnet i september og nå har jeg, ifølge min webmaster Chuck Warren, en halv million besøk i måneden. Dette er for det meste folk som søker svar. Mange av henvendelsene kommer fra offentlige kontorer og skoler. Etter som dagene går tårner det seg opp med beviser på at det er andre ting på vår himmel enn de normale ting som planeter, stjerner, fly og ballonger. Vi mottar ca. 300 rapporter i måneden. Disse kommer fra svært forskjellig hold. Hvis vi er strenge, kan vi ta bort mellom 75 og 80 prosent av rapportene som feiltolkninger av kjente fenomener. Men disse siste 20 til 25

prosentene er og forblir ukjente og ikke identifiserbare. Hvis vi antar at det disse tusenvis av mennesker ser hver år er virkelighet, hva kan det da være? Noen av de mer sannsynlige forklaringer er at det er "plasma" eller et annet ukjent fenomen. Det er også sagt at noe av det skyldes hemmelig militær flyaktivitet. Men vi kommer heller ikke utenom forklaringer som at det er utenomjordiske livsformer som oppholder seg ett eller annet sted her på Jorden eller kanskje i en annen dimensjon. Det jeg har mest sans for er rett og slett at vi har besøk av utenomjordiske romskip. I de siste tre årene har jeg gjort mitt beste for å skaffe leserne de mest interessante sakene og nye beviser, men våre ressurser er dessverre begrensede."

(Artikkelen er noe forkortet)

ROSWELL IGJEN...

Jeg lovet leserne for en tid siden at jeg ikke ville bringe mer stoff om Roswell-krasjet før det hendte noe virkelig nytt. I Filer's files dukker det nå opp en del nye øyenvitneskildringer som jeg tror vil interessere dere. Jeg tar med et par-tre eksempler så dere får et inntrykk av det som svirrer i lufta om denne saken i USA for tida. Mange saker er noe omstendelige og noen består stort sett av "luft", så historiene er noe forkortet.

Først ut er Filer's files nr. 12 (27/3-00) med overskriften

NYE VITNER TIL ROSWELL-KRASJET

Historien om at et utenomjordisk fartøy havarerte nær Roswell i New Mexico i 1947 er like levende. Flere forskerteam er nå i gang med å samle inn flere øyenvitneskildringer. Dette er en kamp mot klokka, for vitnene er nå alle eldre mennesker, og mange av dem er allerede døde.

Flyvåpenet påstår at det var en Mogul værballong med radarreflektorer som var

ansvarlig for de mange legendene som oppsto rundt dette havariet. Noen sier også at det er folk fra Roswell som har kookt sammen det hele for å berge en døende by og for å holde liv i turismen i byen. De fleste nøkkelvitenene levde i og rundt Roswell og kunne hatt økonomiske motiver for å holde historien levende. Men her er et vitne som bor i Texas og ikke kan beskyldes for å ha slike motiver.

NYTT ROSWELL-VITNE HEVDER AT UTENOMORDISK FARTØY HAVARERTE

Forskeren Tom Carey skriver følgende: Don Schmitt og jeg har akkurat kommet tilbake fra en åttedagers forskningstur til New Mexico og Texas. På denne reisen brukte vi en hel dag på slettene ved San Augustin og gikk igjennom Barney Barnettts historie om et påstått UFO-krasj der i 1947. Vi mener å ha funnet helt nye beviser og at vi har løst saken. Det kommer mer om dette senere (og det venter vi spent på! – overs. anm.).

Vi dro deretter til El Paso i Texas for å intervju et nytt vitne som selv var på havaristedet utenfor Roswell i 1947. Tex (pseudonym) er nå 83 år. Han var sivilist – elektroingeniør - og ansatt i det militære på den tida og beskriver havariscenen på denne måten:

"Da vi nærmet oss havaristedet la vi merke til biter av et sølvaktig metall på bakken. Det var meget lett og meget hardt. På en av bitene (ikke en I-bjelkestruktur som Jess Marcel jr. har fortalt om) så vi underlige symboler som lignet hieroglyfer."

Tex og to kollegaer som var med i bilen plukket opp noen av disse bitene, men vrakdelene ble tatt fra dem av de militære vaktstyrkene før de forlot stedet. Vitnet sier at fartøyet minnet ham om noe han hadde sett i de gamle Buck Rogers seriene. Fartøyet var dråpeformet med korte, bakoverbøyde vinger, som gjorde at det fra bak så ut som et skjell. Det var lite – ca. 6-7 meter langt og ca. 3-3.5 meter bredt. Den hadde en mørk "førererkabin" foran. Denne sto åpen. Der var det to "vesener". Den ene lå nede men var fortsatt i live og den andre sto oppe i førerkabinen eller kontrollrommet og så på dem da de kom gående. Det var også et tredje vesen. Denne siste var død, og lå på siden, sammenkrøpet, ved foten

av den vesle bakken der fartøyet hadde slått inn. Vesenet hadde åpenbart blitt kastet ut fra fartøyet. Tex sier at han ikke fikk sett nøyere på disse vesenene, da han aldri kom nærmere dem enn ca. 5 meter. En av de andre hadde gått i forvegen og ropte bakover til de andre: "De er fremmede". Og Tex sier at det var klart at det ikke var meksikanere han mente. De var små av vekst og hadde grågrønn hud. Store hoder, små neser og ører men med en liten kjøttklump ved ørene. (Han sier det! Han mener vel med dette å si at de hadde en slags kul eller hevelse ved ørene. – overs. anm.). Videre hadde de en liten sprekke på 3-5 cm i ansiktet som nok var munn. Øynene var mørke, men ikke svarte, og de var skråstilte men ikke disse store svarte øyene som man ser på bokomslag og på bilder. Tex sier at han ikke kunne si hva som var uniform og hva som var hud – hvis de nå hadde uniform! Han så heller ikke hender og føtter, da han var for langt unna det vesenet som lå utenfor fartøyet, og de to inne i fartøyet var delvis gjemt for innsyn. En av kollegaene hans fortalte at de fant ytterligere to døde vesener inne i fartøyet. Tex og noen av de andre forlot stedet kort tid etter at opprydningsarbeidet startet. Men Tex fikk med seg at også de to vesenene som var i live ble lagt i likposer på samme måte som den døde. Etter at de kom tilbake til basen ble de pålagt å ikke snakke om det som de hadde opplevd, og de måtte underskrive en erklæring om dette. Tex sier at etter hans beregninger må foreldelsesfristen for denne erklæringen ha gått ut for noen år siden og at det er derfor han kan snakke om det nå.

I samme utgave av Filer's files er det også et artikkel der det fortelles at flere team uavhengig av hverandre nå gransker noen bilder som James Bond Johnson tok i general Rameys kontor i 1947. Det blir sagt at disse bildene er viktige, for autentisiteten har aldri blitt benektet av myndighetene. Interessen er størst rundt en melding som generalen holder i hånden mens han poserer foran vrakrestene. Roswell fotoanalysesteam (RPIT) påstår at det materialet som vises fram er tykkere enn materialet fra en Rawin radar reflektor som delene angivelig skal komme fra. Niel Morris og andre forskere hevder å se

"hieroglyflignende skrift" på vrakdelene! Og forsøkene på å tolke skriften på meldingen som general Ramey holder på bildet er delvis vellykket, påstås det. Ikke bare det; selv om det er noe uoverensstemmelse mellom tolkningen av de forskjellige ordene er det ingen tvil om at et vrak med ulykkesoffer er funnet! Dette er det dr. Donald Burton som har tolket seg fram til, og man er sikker på at dette med tiden vil bli bekreftet som riktig tolket. (Fantastisk, spør du meg! Ikke minst når det senere framgår at hvert enkelt ord og setning i brevet forslagsvis blir gitt både tre og fire forskjellige tolkninger. Dette tror jeg så passelig på, men kanskje jeg får en "på snuten" for tvilen min ved neste korsvei? – overs. anm.).

I nr. 14 av Filer's files fra 10/4 presenterer neste Roswell-vitne seg på denne måten: "Jeg var på den tiden skytter i 393. Bombeskvadron, 509. Bombegruppe og medlem av mannskapet på kaptein Frederick Ewings B-29 med halennummer 44-7301 (Straight Flush)." Han oppgir (av forståelige grunner) ikke sitt navn.

Vitnet forteller at på onsdag den 9. juli 1947 skulle de transportere en kasse til Carswell Army Air Force Base, Fort Worth i Texas. Oppdraget og lasten var hemmeligstemplett. Kassa ble plassert i forreste bomberom, og vaktmannskaper satt vakt over kassa på hele reisen. Da vitnet skulle åpne lukene så han både en major og en teknisk sersjant inne i bomberommet sammen med flere andre personer. Kassa var ca. 4x2x2 meter. Vekt var ikke oppgitt, men maskinisten om bord sa at så lenge kassa ikke var over 2.5 tonn så var alt i orden. Kassa var dekket av en presenning, og ble hentet av en trailer ved ankomsten til Carswell. For fleip ble innholdet i kassa foreslått å være generalens møbler. Dette hadde sin bakgrunn i at en ny skvadron med de nye B-36 bombeflyene nettopp hadde blitt etablert på basen. Flymannskapene var mer ivrig etter å få se disse flyene enn å spekulere på hva som virkelig var i kassa de fraktet. (Det er flere detaljer om flyturen her, men det er lite interessant for saken selv om det vel beroliger meg noe ved sin autentitet. Det snakkes om rutinemessige ting om bord som virker helt ekte på meg. - overs.

anm.).

Vitnet forteller at major Jessie Marcel reiste tilbake til Roswell med dem, og vitnet hadde hatt en kort samtale med ham. Han sier at Marcel bestandig viste stor interesse for vernepliktige medlemmer av flymannskapene. Marcel mente at skytterne måtte læres opp til å bli gode observatører, særlig på lange flyginger. "Jeg tror ikke han fisket etter hva vi visste den dagen. Han var bare opptatt av at vi var nyttige utkikksposter på flyene, for det var bare haleskyttere på den tida", sier vitnet.

Flere ganger ble de pålagt å ikke snakke om saken, heller ikke med sine koner. Dette siste viste seg å være bortkastet, for vitnet forteller at etter ca. seks måneder begynte konene til de involverte å snakke om de oppdragene mennene deres hadde hatt. Han gir eksempler på hvordan denne slarvinga skjedde, og han sier bl.a. at nabokona hadde sladret om at hennes mann hadde sett et lik (av et utenomjordisk vesen).

Redaktøren har følgende kommentar til denne sterkt forkortede artikkelen: Myndighetene påstår at det som ble fraktet under sterkt bevoktning til Fort Worth var en uklassifisert Mogulballong som de rutinemessig sendte opp fra White Sands prøvelfelt. Ballongen hadde endatil påskrift om at det var en belønning til den som fant ballongen og meldte fra om det. Vitnet hevder altså at det var flere vakter i bomberommet under hele reisen. Ikke en gang under frakt av atombomber ble det vanligvis brukt vakter, og slett ikke offiserer med så høy grad som major. Vitnet bekrefter ellers delvis den foreslåtte tolkningen av deler av den tidligere omtalte meldingen som general Ramey holder i hånda på bildet hvor vrakdeler er framvist (sies det). Deretter følger en lang artikkel om hvordan tolkningene av denne meldingen har foregått, men jeg skal ikke trette leserne med dette, for her er det mye "tynn luft"!

I USA er det for tida mange observasjoner. Filer sier at han har ca. 300 rapporter i måneden. Mye av dette er lys i forskjellige former. Interessant nok en del lys som beveger seg i formasjon. Et sammendrag av de beste rapportene vil komme i et senere nummer av UFO.

Hjelp! Jeg ser UFO!

Første gang jeg så en UFO, var jeg omtrent ti år gammel. Denne spesielle morgenen var jeg på fisketur med min far. Mor og far hadde lånt en hytte ved Haglebu, som ligger på fjellet omtrent midt mellom Eggedal og Nesbyen. Vi hadde fisket om natten, og etter litt mat og varm kaffe ved bålet, gikk vi hjemover i grålysningen. Jeg vet at det var i august måned siden vi fisket. Far arbeidet som flyver i USA den gangen og var hjemme bare i feriene. De var i august, desember og mars, en måned hver gang.

Vi rusler hjemover da vi begge to får øye på et rart, blinkende lys på himmelen. Far sier: - Det må være et ekstrasfly, som har tatt av så tidlig på morgenen. (Den gang gikk første flight klokken seks fra Fornebu, om ikke minnet har sviktet meg fullstendig). Noen jetjager kunne det ikke være, for det la ikke etter seg noen kondensstripe. I noen minutter fulgte vi lyset som raskt forflyttet seg i vestlig retning. Så skjer det merkelige. I løpet av noen sekunder har lyset snudd, tatt retning mot vår kant og står plutselig rett over hodene våre. Høyden anslo far til å være ca. 4000 fot - som flyver var

han vel vant til å anslå avstander nokså nøyaktig, vil jeg tro.

Blinkingen forsvant. I stedet økte lyset i intensitet, det delte seg i tre deler og forandret fasong fra et punkt til sylindriske deler. Disse «rørene» buktet seg,

Har du sett UFO?

Skriv opplevelsen ned og send den til oss. På denne siden presenterer vi hver måned lesernes egne ufo-opplevelser. Du får selvfølgelig være anonym hvis du ønsker det. Ikke vær redd for språket. Vi hjelper med redigering hvis nødvendig. Adressen finner du foran og bak i bladet.

tilsynelatende uten noe fast mønster. De forandret retning uavbrutt, og hadde tilsynelatende ingen felles måte å oppføre seg på, utenom ett «minste felles multiplum». Hver gang den ytterste delen på et av dem bøyde i en retning - bøyde den andre enden i nøyaktig motsatt retning og vinkel.

Disse tre rørene holdt seg lenge i den samme høyden, før det ene stupte ned mot oss. Det stanset ikke så langt over

hodene våre og vi kunne da høre en tydelig knitring. Det beste hørselsbildet jeg kan sammenligne det med, er lyden fra en kraftlinje. Presis slik som knitringen du hører hvis du stiller deg rett under høyspentledningene, lød lyden fra sylindrer.

Jeg kan huske at jeg ble veldig redd, og grep far i hånden. Han var nok heller ikke helt trygg, selv om han utad virket rolig som alltid. Taket i hånden min var så kraftig at det gjorde vondt.

Like plutselig som den stupte ned, akselerte sylindrer opp mot himmelen og de to andre objektene. Der oppe smeltet de sammen til det punktet vi først observerte, og dette begynte å svive i sirkel. Radiusen økte proporsjonalt med farten. I løpet av noen sekunder gikk punktet over himmelen som en slynge uten snor. En voldsom sirkelbevegelse der radius- beregnet fra vårt ståsted - nok var 20 kilometer. Det var så overveldende og voldsomt å se denne raringen leke der oppe på himmelrommet. For hver omdreining økte punktet høyden, til far mente det måtte være minst 10.000 fot oppe. Da stoppet det

omdreiningen, dette skjedde i brøkdelen av et sekund, og forandret igjen form. Denne gang til et rektangel der kantene lyste mens flaten ble usynlig, eller antok samme farve som himmelen. Vi kunne iallfall bare se rektangelets konturer. Denne rektangelen økte i størrelse. Som en slags hilsen (jeg liker å tro det var det) forandret den figur en tredje gang. Rektangelet omdannet seg til en slags sekk som hang ned fra himmelen og beveget seg mot oss. Det kom ganske nært oss, og både far og jeg hørte igjen knitringen. Så, med ett, var lyset borte. Det forsvant.

Far og jeg vekket mor da vi kom hjem. Far ba meg innstendig om å ikke snakke med noen om dette. Jeg klarte selvfølgelig ikke å la være å fortelle dette til kameratene mine, men de trodde jeg bare fantaserte.

Da far lå på det siste i 1989, betrodde han meg at hadde rapportert hendelsen til sin overordnede i Luftfartsverket - der han arbeidet fra 1971 og til han gikk av med pensjon. Far hadde blitt forhørt grundig om hva han hadde sett, og på det strengeste instruert om å ikke fortelle om opplevelsen til noen.

Selv er jeg blitt 50 år gammel, og etter hendelsen i 1960 har jeg vært en troende UFO-

tilhenger. Og vil være det livet ut.

Sandnes 19/4/00
E.N. L.

Dette er en beskrivelse av en merkelig opplevelse som skjedde for 4-5 år siden. Det var en stille og fin sommernatt, aldeles vindstille og sjøen lå som et speil. Vi bodde på hytta vår som ligger 30 meter fra sjøkanten ved et trangt sund. 30 meter lenger nord i sundet ligger en annen hytte. I halv tolv tida på kvelden rodde jeg sørover ut fra dette sundet for å ta krabber. Det å ta krabber på rua en slik fin natt er en av sommerens fineste eventyr. Vanligvis er noen av ungene med, men denne kvelden var jeg ute alene.

På vei innover etter endt tokt, med krabbene trygt forvart på dørken, snur jeg meg i båten og ser inn sundet. Området ved hytta nord for vår lå badet i et kraftig hvitt lys. Jeg kunne ikke se hvor lyset kom fra, men det var som om en lyskaster skulle vært rigget opp ved sjøkanten på motsatt side av sundet. Lyset beveget seg ikke, og jeg lurte fælt på hva dette var. Jeg rodde videre innover og neste gang jeg snudde meg for å se, var lyset borte. Avstanden til hytta var omtrent 250 meter. Etter å ha fortøyd og plassert krabbene i en bøs, gikk jeg opp i hytta

der min kone satt og leste i lyset av et par stearinlys. Etter at jeg hadde kommet inn i hytta og meldt av krabbefangsten, viste LYSET seg igjen. Vi har utsikt utover sundet der jeg like før kom roende inn, og landskapet - 20 meter fra hytta og videre bortover - var opplyst som om det skulle vært midt på dagen. Vi gikk måpende ut på terrassen og stod der en stund helt stille. Ikke en lyd var å høre og lyset sto helt i ro. Det virket som om det kom nedenfra sundet, men vi kunne ikke se kilden. Jeg ville gå nærmere for å se hva det kunne være, men ble holdt igjen av kona som var litt skjelven og ikke ville være igjen alene. 10 - 15 minutter etterpå var lyset plutselig borte uten at vi verken så eller hørte noe spesielt.

Det er ikke elektrisk strøm i området og ikke veier eller muligheter for biler å ta seg fram. Vi har ikke funnet noen rimelig forklaring på dette fenomenet.

Jeg sitter akkurat nå en sen kveldstid på Ekofisk og surfer på Internet. Kom over en rapport som omhandler hendelser som ligner litt på dette. Stedet som omhandles ligger 7-8 km lenger vest fra hytta vår. Ref: <http://ufo.no/artikler/95/mandal95-2.html>.

Med vennlig hilsen
Mandalitt

DJEVELENS FINGER

I ruinene på Domkirkeodden på Hamar ble Djevelens finger funnet i 1912. Forbannelsen som hviler over sølvfingeren fører til sykdom, død og ulykke. Fingeren dreper den som stjeler den.

Av Morten Løken Kværnstrøm
redaktor@ufo.no

Djevelens finger er Hedmarksmuseets mest berømte gjenstand. Fingeren ble funnet i kirkeruinene på Domkirkeodden i 1912, og har brakt død og ulykke over

henge kopier av helbredede legemsdeler i katolske kirker. Som regel var disse votivgavene laget i voks. Siden fingeren er en legering av sølv og bly, har den

STYGG VERKEFINGER: Konservator Tor Sæther med den forheksede fingeren i ruinene fra middelalderen.

flere personer. Damen som fant den brøt innleveringsplikten som hører til slike funn. Hun tok fingeren med seg hjem til Oslo. Like etter ble hun alvorlig syk

- Hun ga fingeren til en venn som også straks ble syk. For han ble utfallet tragisk. Like etter døde han, men rakk å sende fingeren tilbake til damen, sier konservator Tor Sæther ved Hedmarksmuseet.

Kvinnen ante uråd og sendte sitt ulovlige minne tilbake til museet. Der fikk bestyreren den dårlige idé å bringe fingeren hjem for å undersøke den nærmere.

- Like etter døde også han, forteller Tor Sæther, som forklarer at fingeren er en såkalt votivgave.

- I middelalderen var det vanlig å

nok tilhørt en velstående mann. Mye kan jo tyde på at dette har vært en spesielt stygg verkefinger, smiler Sæther.

Den neste museumsbestyreren, Nils Christensen, fikk et brev fra damen der hun forklarte hva hun hadde gjort og hva som hadde skjedd med henne og vennen. Med forgjengerens skjebne i minne, sørget han for å anbringe gjenstanden forsvarlig i en monter i museet.

- Det fortelles at da fingeren kom tilbake til museet døde vaktmesterens hest, ler Tor Sæther. Med unntak av den uheldige bestyreren og den stakkars hesten, har ingen av museets øvrige tilknyttede fått unngjelde. Fingeren hører tydeligvis hjemme på Domkirkeodden. For det er bare de som har fjernet den

fra området som har fått ulykken kastet over seg. Det siste tilfellet skjedde for noen år siden. I pinsen 1984 forsvant fingeren på nytt.

- Hva som skjedde med tyven vet vi ikke. Men mye tyder på at vedkommende fikk merke forbannelsen som hviler over Djevelens finger, som den blir kalt. Nøyaktig etter år senere, pinsen 1985, fant vi fingeren plassert utenfor døren til kontoret. Noen hadde nok angret, grusser konservator Tor Sæther.

BRITISK SPØKELSEJAKT

Hvor er det blitt av Katarina av Aragon?

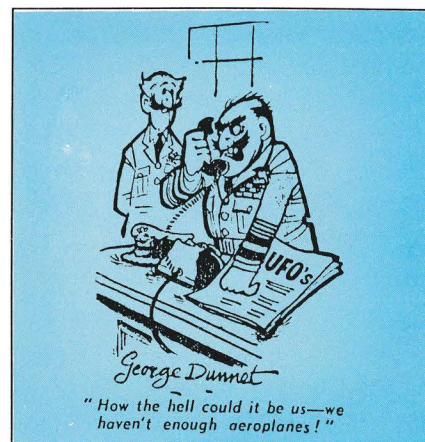
Britiske etterforskere med det siste i høyteknologisk utstyr leter nå etter Henrik VIII. Femte kone på Hampton Court -slottet utenfor London.

Det vil si, de leter etter gjenferdet hennes, for Katarina falt i unåde og ble halshugd i det Herrens år 1536. Siden har det gått rykter om at hun går igjen i ett av galleriene på Hampton Court, og nå skal spesialistene altså forsøke å finne ut om dette stemmer.

Ifølge ryktene etterlater Katarinas gjenferd seg kalde «hull» i lufta og svært svake fotavtrykk i støvet på galleriet ved Hampton Court.

Nå skal etterforskerne bruke digitale termometer og infrarøde kameraer, for å forsøke å finne ut om den gamle britiske dronningen virkelig går igjen.

Kilde: www.about.com/paranormal.htm

PRESSEKLIPP

Ved Mentz Kaarbø

Av Mentz Kaarbø mentz.kaarbo@ufo.no

November 1999

Adressavisen 18.11.

Romvesener holder Jorden i balanse, melder avisen. Den førtidspensjonerte trønderen Johan Atle Lein er overbevist om at ti millioner usynlige romskip ligger rundt Jorden og prøver å holde den i balanse.

Lein, som ifølge *Dagbladet* er blitt plukket opp av romskip fra stjernehopen Pleiadene, skal delta på Alternativ-messen i Oslo kommende helg der han sammen med likesinnede skal drøfte hvordan verden vil endre seg etter tusenårsskiftet.

Men det ser ikke så lyst ut for oss jordboere, for i perioden 2012-2015 tar balanseringen av Jorda slutt, mener Lein.

-Det høres vilt ut, jeg er klar over det. Jeg var også skeptisk i begynnelsen, men det har skjedd så mye som bekrefter at dette stemmer, sier Lein.

Kommentar: Vi tar med dette (gamle) utklippet som et eksempel på JALs etterhvert mangslungne virksomhet de siste par årene. Hans budskap for stå for seg selv. Man kan tro på det - eller la være.

Februar 2000

Vi Menn nr. 7 16.02.

"Vi så en UFO i natt". Mange UFO-rapporter er synsbedrag - noen av dem skapt av de sensasjonslystne. Men også folk ved sine fulle fem har hatt sine Viså-en-UFO-i-natt- opplevelser. Vi Menn geleider deg gjennom jungelen av mulige forklaringer.

Det er bladets faste medarbeider på vitenskapsjournalistikk, Nils Petter Thuesen som gir leserne en oversikt over alle fallgrubene man går i ved rapportering av UFO-observasjoner. Stikkord er: Astronomiske objekter,

lysshow på himmelen, vær-og natur-fenomener, psykiske forklaringer.

Alt i alt en god fremstilling, fra et -overfor ET-hypotesen - litt skeptisk ståsted.

Mars

Aftenposten 23. 03.

Vår venn Johan Atle Lein har holdt foredrag igjen, denne gangen på Alternativ Senteret. (Stedsnavn er dessverre ikke oppgitt i artikkelen, red. anm.) Vi gjengir herved mesteparten av artikkelen siden JAL rekapitulerer bakgrunnshistorien for sin nåtidige misjon. Dette kan være nyttig for gamle og nye lesere med en viss interesse for fenomenet Lein.

- Visste du at knallværet under Lillehammer-OL skyldtes et eterisk romskip som lå og passet på over byen? Det kunne Johan Atle Leins fortelle på Alternativ Senteret i går.

Mye av det kan synes merkelig. Lein er selv den første til å innrømme det. Men som han sier: - Det høres vilt ut, men det har skjedd så mye på de siste åtte årene at jeg aldri sier at noe er umulig lenger. Jeg kan heller ikke tenke meg at dette er et narrespill; det hele er altfor komplisert til at noen ville sette i gang noe slikt bare for moro skyld.

- Det hele begynte i en hytte i Bymarka i Trondheim natt til 10. mars i 1992, forteller Johan Atle Lein (57).

- Plutselig befant jeg meg i et lyserødt rom, der det lyste fra veggen. Selv lå jeg på en sokkel midt i rommet. Jeg hadde en bestemt følelse av at jeg ikke var alene. Først to-tre dager senere husket jeg mer fra denne natten; det var tre små vesener der, 110-120 centimeter høye. De var grå med grønne og røde sjatteringer. De hadde hender og føtter som oss. Selv følte jeg meg omtrent som når man får likegladsprøyten før en operasjon. De grå tok meg om bord i et romskip. Senere har jeg møtt andre som har hatt lignende

opplevelser og har skjønnet at vesenene kommer fra stjernehopen Pleiadene.

Lein forteller videre - blant veldig mye annet - om Ashtar-kommandoen på 10-12 millioner romfartøyer som hjelper oss å holde Jorden i balanse, om at knallværet under OL i 1994 skyldtes et eterisk skip som lå og passet på over Lillehammer og om at verden er i ferd med å bevege seg opp fra tredje til femte dimensjon. Selve klimaks vil komme i 2012, eller et par år senere.

- Dette vil føre til naturkatastrofer, men det er ikke snakk om dommedag. Ingen vil dø hvis de bare vil lytte og ta sine forholdsregler, sier Lein. Og antyder at dette vil føre til en mye bedre verden fordi de som utøver vold og undertrykker og driver på maktkamp, ikke vil komme direkte videre til den nye dimensjonen.

Kommentar: Dette var altså historien i stutte drag. Ellers ble noen av publikums reaksjoner gjengitt i artikkelen; en del var positive, andre tvilende.

Namdal Arbeiderblad 29.03.

"Så UFO på Tranmyra". Slik lyder overskriften i artikkelen som gjengir en observasjon gjort av to personer ved 10-tiden forgående fredag (24. mars). På turen mellom Overhalla og Namsos, på et sted kalt Tranmyra, fikk de plutselig se tre flygende gjenstander som kom fra stor høyde og bratt nedover mot dem.

Da gjenstandene nærmet seg bakken, svingte de av og forsvant mot nordvest i retning Vemundvik. De forsvant ut av syne i en snøhelling.

Objektene var helt tydelige og ble beskrevet som svarte, ovale med en markert kant.

Leder av Rapportsentralen, Arnulf Løken uttaler blant annet at observasjonen er meget interessant og vitnene troverdige.

April

CNN NORGE 18.04.

CNN NORGE bringer nyheten om at foto fra Area 51 blir lagt ut på Internett. Se egen artikkel annet sted i dette nummer.

22. april melder samme kilde at en hacker tok ned nettstedet i 36 timer, like etter at bildene ble lagt ut.

Verdens Gang 26.04.

Stor artikkel om UFO-fenomenet, signert Willy Ustad. Ustad, som har vært samarbeidspartner med UFO-NORGE gjennom flere år (se portrettintervju annet sted i dette nummer, red. anm.) presenterer de fleste aspekter ved UFO-saken ut fra en mer "agnostisk" synsvinkel enn Nils Petter Thuesen i *Vi Menn* (se over).

Det er tydelig at Ustad har satt seg inn i fenomenet, og gir en god og omfattende innføring overfor eventuelle lesere som måtte være ukjent med probematikken fra før. UFO-NORGES navn blir også nevnt på slutten av artikkelen.

ABONNØR PÅ UFO!

KUN 150 KRONER FOR FIRE
SPENNENDE NUMMER

KONTAKT:

Frank Lie

Nordlysveien 4c

3113 Tønsberg

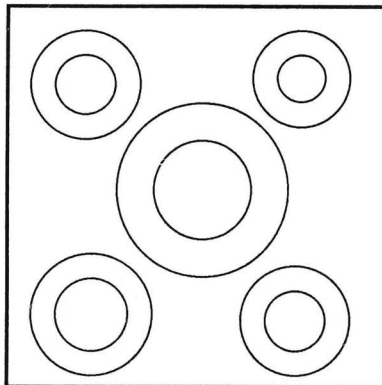
Tlf: 33 32 70 84

frank.lie@ufo.no

eller bruk nettet: www.ufo.no

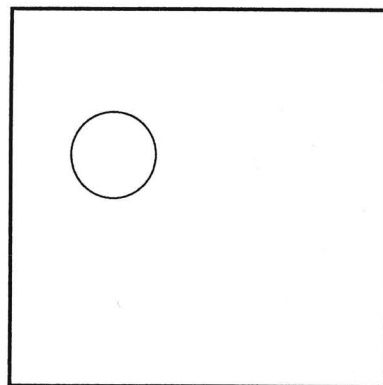
Arnulf Løken er ikke interessert i UFO, men også en engasjert drodler. Se om du kan løse noen av disse -uten å kikke...

DRODLE

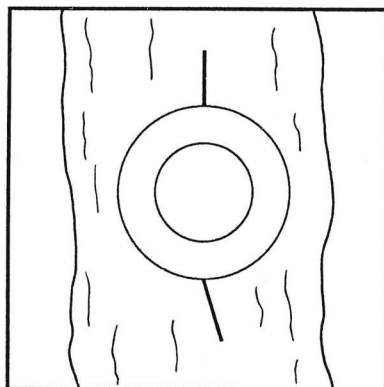
Flygende tallerkner har landet i
Hessdalen.

DRODLE

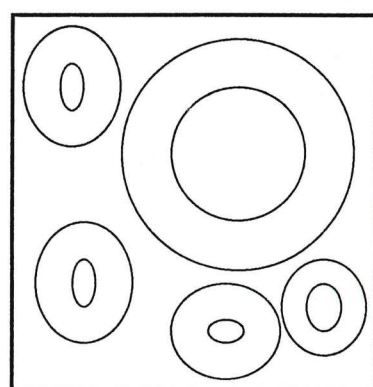
En flaggstang sett ovenifra.

DRODLE

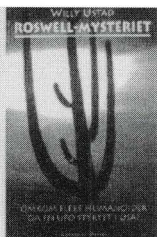

En flygende tallerken står over en
elv og fisker.

DRODLE

En flygende tallerken har
landet på et fat med smultringer.

Du husker vel bøkene våre?

Pluss porto på alle priser.

Dänikens; Budskapet fra Nazca kr. 250.- Ustads; Roswellmysteriet kr. 178.-

og UFO i Norge kr. 198.- Samt Philip Mantles; Without Consent kr. 175.-

UFO-Norge, Postboks 124, 3163 Borgheim odd.gunnar.roed@ufo.no Tlf. 33 38 65 00 Fax 33 38 33 68

UFO-FORSKNING I SOVJETUNIONEN

Del 3

Av Yulii Platov/Boris Sokolov
Oversatt av Odd-Gunnar Røed

odd.gunnar.roed@ufo.no

Dokumentet som ble klargjort av MDs (Militær Departementet) ledende programekspert og autorisert av Generalstaben i MD USSR i januar 1980, spilte nøkkelrollen i organisasjonen og fullbyrdelsen av den militære del av programmet.

Dette dokumentet som alle troppene ble informert om i form av et direktiv fra Generalstaben, inneholdt instruksjoner angående de vanlige problemene rundt realiseringen av det vitenskapelige forskningsprogrammet.

Det slo fast at et av MDs sentrale militære forskningsinstitutter blant de ledende organer av programmet, var utpekt som senter for samling, prosessering og analysing av UFO-informasjonen fremskaffet fra det militære.

Det slo fast at den militære forskningen skulle være ansvarlig for utførelsen av programmet med alle fem våpengrener, og deres gjensidige påvirkning av det sentrale forskningsinstituttet med ansvarsområde for fullbyrdelsen av programmet som helhet.

Det slo fast at informasjon skulle anskaffes via det sentrale forskningsinstituttet (gjennom lederen av programmet) fra de forskjellige enhetene som trengtes for identifiseringen av "UFO". Først og fremst data vedrørende utskytninger basert på militære luftromsteknikker.

Det slo fast reglene for dokumentering av fakta rundt UFO-fenomener gjort av den Sovjetiske armé, besluttet gjennom ordren om informasjonspresentasjon avhengig av nødvendigheten og viktigheten av informasjonens innhold.

Dette direktivet har faktisk tillatt

deltagerne av programmet om etterforskning av paranormale fenomener å benytte det store potensialet til den Sovjetiske armé i fullbyrdelsen av programmet. Hver eneste militær, uansett hvem han var, ble uten å vite det selv en potensiell deltager i programmet - siden han var pålagt å rapportere alle uforklarlige, eksotiske og ekstraordinære fenomen i skriftlig form og direkte til sine overordnede.

En kan si at dette direktivet satte armeen i førersetet for observeringen av paranormale fenomener der de til enhver tid befant seg gjennom 13 år. Det vil si praktisk talt hele det Sovjetiske territorium, hvilket uansett betød 1/6 av jordens territorium. Det er ikke særlig trolig at noen andre kunne organisere en lignende etterforskning praktisk talt uten å bruke penger.

Det var to kanaler for overføring av informasjon vedrørende UFO. Den rutinemessige ble benyttet når de observerte fenomen ikke resulterte i noen overtredelser av den militære enhets sikkerhet. I tilfeller av paranormale fenomener der for eksempel feil oppsto i teknisk utstyr, var videreføring av informasjonen direkte til de overordnede uten forsinkende ledd av meget stor viktighet.

En lignende prosedyre når det gjaldt innsamling av observasjonsmateriale var også gjeldende for Vitenskapsakademiet. Hovedvekten på termen "akademiske" instruksjoner var lagt på analysene i forholdene under observasjonene av paranormale fenomener og deres fysiske funksjoner. Ekspertene på atmosfæren, plasma, geofysikere og geokjemikere, matematikere og andre vitenskapelige felter var med på denne forskningen.

Som et resultat, kan preferansene for innsamling av informasjon, den korrekte analyseform og utvikling av en tilfredsstillende metode angående forskjellige observerte paranormale fenomen ha blitt skapt.

Gjennom programmets 13-årige historie har mer enn 3000 rapporter av uforklarlige fenomen blitt samlet inn. Praktisk talt alle ble analysert og identifisert av en liten gruppe forskere. Hovedsaklig gjelder det masseobservasjoner der mange uavhengige vitners beskrivelser var sammenfallende.

MASSEOBSERVASJONER

Man kan snakke om masseobservasjoner når det finnes 7-10 rapporter som omhandler samme episode. I enkelte mer omfattende tilfeller kunne rapportene, når været og tidspunktet var gunstig, omfatte mer enn 50 mennesker.

I det store og hele ble kun drøye 400 saker registrert som paranormale. Det er interessant å merke seg at det fra de lokale militærforlegningene nær masseobservasjonene, nesten ikke ble rapportert UFO-aktivitet overhodet. Tydeligvis er det meste knyttet opp til effekter tilhørende militærtekniske tester og eksperimenter.

Som nevnt over ble kun et lite antall observasjoner registrert som paranormale. Dette har sannsynligvis sammenheng med det faktum at i innsamlingsprosedyren passerte rapportene en kvalifiseringssjekk, og i de fleste tilfellene ble rapportene avvist.

Praktisk talt alle masseobservasjonene på nattetid ble identifisert som effekter fra utskytninger av raketter eller testing av romutstyr.

Den slags identifisering krever sammenfall i tid mellom observasjonene og disse testene, avstand mellom de pågående testene og fenomenet og ikke minst at området de tekniske tester tilhører, korresponderer med områdene fenomenet observeres i. Der bør noteres at den synlige effekten fra utskytingen av romraketter kan observeres tusenvis av kilometer unna, til og med i andre av jordens regioner. Det er jo også snakk om forskjellige stadier av rakettmotorene. Flere trinn av raketter og justeringer av retning.

Hovedingrediensen i utviklingen av

denne typen fenomen finnes i hvordan sollyset spres i gasskyen som oppstår etter rakettbrenselet.

De beste forholdene for denne type observasjoner oppstår i skumringen når sporet etter raketten ligger i den delen solen treffer, og observatøren befinner seg på Jordens nattside.

Rakettsens høyde over Jorden, motordesign, drivstoff og andre årsaker kan påvirke fasongen av gasskyen i meget stor grad. Det er nok å si at i noen tilfeller vil det karakteristiske sporet etter bæreraketten rekke over flere hundre kilometer. Det er ikke rart at et slikt unikt bilde har kapasitet til å bli sett over et vidstrakt område, det er jo produsert i høyder på mer enn hundre kilometer, og uten lydeffektene vil det virke overraskende på en uforberedt observatør.

BALLISTISKE RAKETTER

Blant de mer interessante nedtegnelsene av "raketteffektene" kan en merke seg at det tidligere nevnte Petrozavodsk-fenomenet (Se UFO nr. 3/4-99.) overensstemmer med utskytingen av den kunstige satellitten "Kosmos 955"

fra basen i Plesetsk i det gamle Sovjetunionen.

(En rekke tilleggseffekter ble satt i forbindelse med en feil rundt utskytingen av en ballistisk rakett. Utskytingen fant sted i den samme regionen og nesten til samme tid).

Den store delfinformede gjenstanden som ble observert over et kjerneområde i den europeiske delen av Russland den 14-15. juni 1980, ble satt i sammenheng med utskytingen av satellitten "Kosmos 1188" fra Plesetsk. Dette er interessant, da denne satellitten på mindre enn en time hadde «satt spor etter seg» over halve kloden.

I Russland ble det observert en gassky etter bæreraketten, og i Sør-Amerika ble en sky satt i forbindelse med motoren tilhørende aksellerasjonsenheten som plasserte satellitten i riktig bane.

Fenomenet som ble observert 15. mai 1981, ble satt i forbindelse med utskytingen av "Meteor-2", den 28. august 1982, utskytingen av "Molnija-1", 3. juli 1984, Kosmos 1581" og mange andre.

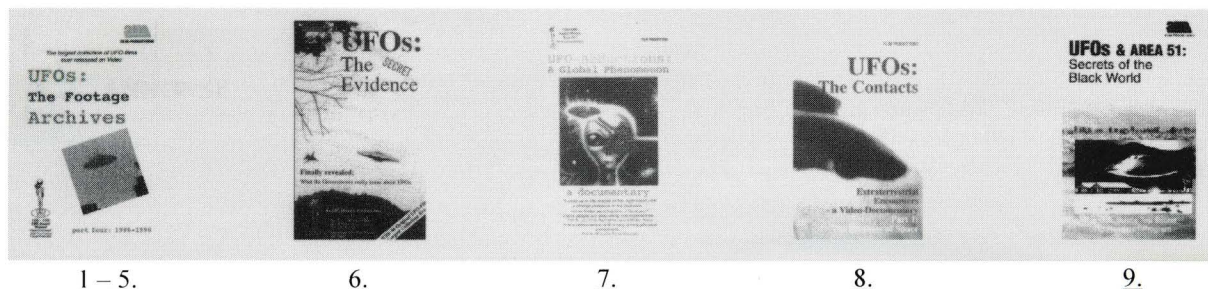
En stor gruppe observerte fenomener ble ikke satt i forbindelse med

satellittutskytingene.

De ballistiske rakettene ble skutt opp både fra marine- og landfaste baser, faktisk var slike fenomen ganske vanlige å se i andre land og satte farge på utskytingen av raketter hovedsakelig fra U-båter ved Kanariøyene. Så slike "UFOer" har så avgjort en internasjonal karakter. Det er klart at disse effektene ikke direkte var forskjellige fra satellittfenomenet, men identifikasjonen henger ofte i en tynn tråd grunnet utskytningsposisjon og nøyaktig tidspunkt for utskytingen.

Den andre betydelige delen av fenomenet ble gjennom øyenvitner klassifisert som UFO, arkivert under termen "Flyvende objekt". For å få fram sannheten her, må man komme med en liten bemerkning. Disse objektene flyr ikke, men "flyter" eller "driver" gjennom atmosfæren. Produktene av disse utskytingene kan settes sammen med denne typen fenomen.

I neste nummer fortsetter vi å holde oss forholdsvis høyt oppe i atmosfæren, sammen med blant annet værballeronger som undersøker de forskjellige luftlag.

Benytt sjansen! Michael Hesemanns unike videomateriale, kr.250.- pr. stk. + porto.

Archives Over 400 UFO-filmer (7 timer) fra hele verden. 1950-1999! Video nr. 1 – 5

UFO's The Secret Evidence 110 min.

Video nr. 6.

UFO-Abductions a Global Phenomenon 78 min.

Video nr. 7.

UFOs the Contacts 120 min.

Video nr. 8.

UFOs & Area 51 Secrets of the Black World 135 min.

Video nr. 9.

UFO-Norge, Postboks 124, 3163 Borgheim odd.gunnar.roed@ufo.no

Tlf. 33 38 65 00 Fax 33 38 33 68

HESSDALEN AMS

Av Erling Strand

erling.strand@ufo.no

Starten på arbeidet med å utvikle Hessdalen automatisk målestasjon (AMS) ble gjort av tre studentgrupper ved ingeniørutdanninga ved Høgskolen i Østfold våren 1994. Det var deres hovedoppgave i studiet. Hovedoppgaven inngår som en obligatorisk del av studiet i de siste tre måneder av studiet. Det var et omfattende arbeid, og som derfor måtte utføres av mange studentgrupper. De siste studentgruppene var i aksjonen våren 1998. Hessdalen automatiske målestasjon (AMS) ble satt i drift fredag 7. august 1998. Den er plassert i en container i fjellskråningen øst i dalen.

Hessdalen AMS har i dag et sort-hvitt CCD-kamera, rettet mot vest, og et magnetometer, som måler variasjoner i magnetfeltet. Hver sekund blir bildene fra kameraet analysert i en datamaskin. Programmet virker slik at hvis det brått kommer et lysfenomen inn i bildet, vil en video-opptager starte, og bildet blir

sendt ut på Internett. Alle med Internett-tilgang kan da se lysfenomenet sekunder etter at det er oppdaget av målestasjonen. Video-båndet blir noe senere sendt ned til HIØ for analyse. Programmet er laget slik at lysfenomenet må være over en viss størrelse for at målestasjonen skal reagere. Dessuten må fenomenet komme raskt inn i bildet. Målestasjonen vil derfor ikke reagere på fenomener som kommer sakte inn i billedflaten. Programmet er laget slik for at det ikke skal bli for mange falske alarmer, men det medfører også at den ikke klarer å ta alle fenomenene. Det er mulig å justere på dette, slik at den blir mer følsomt.

Dagens løsning medfører at de fleste bildene er "falske" alarmer, altså reaksjon på andre brå lysforandringer enn Hessdalsfenomenet. Typiske falske alarmer er hvite skyer som beveger seg raskt og regndråper mot glasset på kamerahuset. Fly langt mot vest blir også

detektert. Alle alarmbildene blir sett på (nesten) hver dag, og de som bør analyseres nærmere, blir lagt inn under "interessante bilder" på Internett. De blir analysert når video-båndet kommer til høgskolen. Hvis analysen har vært vellykket, får bildet en blå merkelapp, hvis det er noe kjent (for eksempel et fly), og en gul merkelapp hvis det fortsatt er ukjent.

Fram til april 2000, altså etter 20 måneders drift, er det registrert 152 interessante hendelser. Av disse er det 72 som er blitt analysert grundig nok til å bli kategorisert. 30 av disse er funnet å være «et kjent fenomen», og 42 er «fortsatt ukjent», altså UFO etter Hynes definisjon. Hvis vi antar at samme prosentvis uforklarlighet ($42/72 = 58\%$) gjelder på alle de 152 registreringene, ville det blitt 88 ukjente fenomen registrert.

HYNEKS DEFINISJON

Noe av problemene ved undersøkelsene er å få innhentet opplysninger fra Værnes om flytrafikk i området. I de fleste tilfellene er de behjelpelige, men hvis de for eksempel blir kontaktet for sent, er det vanskelig å få opplysninger fra dem. Under-søkelsen har da ikke vært grundig nok til at vi kan plassere bildet

	1998	1999	2000
Januar		22	8
Februar		11	6
Mars		5	5
April		2	0
Mai		4	
Juni		1	
juli		0	
August	3	5	
September	8	3	
Oktober	7	4	
November	10	7	
Desember	18	23	

Tot	46	87	19
-----	----	----	----

Uforklarte	18	20	4
Forklarte	6	20	4
Totalt analysert	24	40	8

Tabellen viser hvor mange registreringer av interessante bilder som er gjort av målestasjonen fra starten og fram til midten av april 2000.

Totalt registrert	152
-------------------	-----

Uforklarte	42
Forklarte	30
Totalt analysert	72

i en kategori. Hyneks definisjon på UFO er jo «et rapportert fenomen i luften, som fortsatt er ukjent etter grundige analyser». Et fly er ganske enkelt å

nok, og i 1999 er det 40 av 87 som er analysert godt nok.

Våren 2000 er en ny studentgruppe i gang. De skal arbeide med en utvidelse

avsløre når man studerer video-båndet. Det har da ikke vært nødvendig å være avhengig av opplysninger fra Værnes. Det blir da kategorisert som kjent. Av de ukjente er det sjelden at noe er kommet med på video-båndet. Systemet i dag starter jo video-opptakeren etter at datamaskinen har gjort registreringen. Oppstart av videomaskinen tar mange sekunder, alt for lang tid til at det kommer med på bånd. Imidlertid har vi fått et godt video-opptak. Det var fra 4. desember 1999. Det var et lysfenomen som beveget seg raskt mot nord. På sin ferd forandret den form og et annet lys ble plutselig tent og «sugd» opp i hovedlyset. Meget interessant.

Tabellen på foregående side viser hvor mange registreringer som er gjort av målestasjonen fra starten og fram til midten av april 2000, og som er plassert under «interessante bilder». Hvis man teller antall interessante bilder som er lagt ut på Internett kommer man til et større tall. Det er fordi det er blitt tatt flere bilder av samme fenomen. Disse er da regnet som et fenomen. I 1998 er det altså 24 av 46 som er analysert godt

av målestasjonen. Det skal nå settes opp to nye sort-hvite kamera, slik at det kan bli stereosyn, og slik at det kan bli mulig å si noe om avstanden til det som registreres. Det vil også bli færre falske alarmer, da vi kan sette som betingelse at begge kameraene skal detekttere det for at det skal være en alarm.

Det er også kjøpt inn et fargekamera med zoom, som skal monteres på en pan-tilt enhet. Dette kamera kan da styres i den retningen som fenomenet er. Informasjon om retningen skal komme fra de to sort-hvite CCD-kameraene, som sender styresignal til pan-tilt enheten. All registrering skal tas opp på video-bånd, og bilder vil sendes ut på Internett.

Dette er en omfattende oppgave, så det er ikke sikkert at studentgruppen blir ferdig. Det er derfor vanskelig å angi et tidspunkt for når det nye systemet blir satt opp.

Den nye internettadressen til Project Hessdalen er:

<http://www.hessdalen.org>

Du kan også bruke den gamle:

<http://www.hessdalen.hiof.no>

Tusen Takk for omtanken!

Responsen på støttebrevet har vært god. Det ser ut til at vi kan komme i balanse etter UFO-konferansen i Oslo 29. og 30. januar i år.

Det ser faktisk ut til at vi skal kunne gå i balanse etter den voldsomme smellen vi fikk i etterkant av den internasjonale UFO-konferansen som ble holdt på Folkets Hus tidligere i år. Det er mange som etter hvert har mottatt både Dänikenbok og/eller T-skjorte, og vi har flere på lager. I tillegg har vi sendt ut et eget takkediplom til de som har betalt inn kr. 350.- eller mer i støtte. Vi kommer fortsatt til å tilby den spesielle T-skjorten fra

konferansen til de som vil ha den som et minne, nå til en lavere pris. (Se egen annonse i bladet). I tillegg har vi ca. 40 eks. av en T-skjorte med det etter hvert så berømte bilde som Marit Semeleng tok i Valdres i 1983. Et bilde som nå også er sendt utenlands til Michael Hesemann i Tyskland og til Jaime Maussan i Mexico, da de viste stor interesse for det mens de var her.

Som sagt, dere kjære lesere, har hjulpet oss til videre satsing og hittil har det altså kommet inn ca. 45. 000 kroner i ren støtte.

Men det er ennå et stykke igjen til regnskapet balanserer - og det er ennå ikke for sent å hjelpe.

Odd-Gunnar Røed

STOFF MOTTAS!

Redaksjonen tar gjerne imot artikler og innlegg til tidsskriftet. Leserbrev som inneholder kritikk av navngitte personer må trykkes med fullt navn og adresse. Ellers kan anonymitet opprettholdes, forutsatt at redaksjonen mottar innleggene undertegnet og adressert. Lengden bør ikke overskrive ca. 300 ord. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

Artikler og reportasjer bør vanligvis holde en lengde på ca. 1000 ord, tilsvarende omlag 2 A4 sider skrevet med enkel linjeavstand og normal skrifttype. Vær ikke redd for språket, vi redigerer hvis det er nødvendig. Helst vil vi ha stoffet på diskett eller via e-post. De fleste formater opp til Word 7.0 kan benyttes. Honorarer kan ikke påregnes.

Ved postforsendelse, merk: Ikke bestilte manuskripter og bilder som ikke benyttes, returneres kun hvis ferdig frankert og adressert returkonvolutt er vedlagt.

Vi tar også gjerne imot utklipp fra aviser og tidsskrifter angående UFO-fenomener. Lesere som er interessert i å oversette artikler fra andre språk til norsk, bes kontakte redaktøren. Vi søker i første omgang personer med gode kunnskaper i engelsk, tysk og fransk.

VIL DU BLI MILLIONÆR?

TIPS SOM FØRER TIL EN REPORTASJE HONORERES MED FEM FLAXLODD!!

Stoffinnlevering papirmanuskripter:

Per Ottesen
Byreveien 95
2640 Vinstra

Stoffinnlevering via e-post:

ufofer@ufo.no
redaktor@ufo.no
Tlf. redaksjon: 32 12 94 74 - spør etter Morten

HUSK VÅR INFORMASJONSFOLDER

Hjelp oss å gjøre UFO-NORGE bedre kjent og skaffe oss flere medarbeidere og abonnenter ved å sende og dele ut foldere. Skriv til vår kontaktadresse:

UFO-NORGE

Nordlysveien 4c

3113 Tønsberg

E-post: frank.lie@ufo.no

Herfra kan du requirere foldere slik at de straks kan distribueres videre til mulige interesserte. Husk at du får et gratisabonnement når du har vervet 5 abonnenter!

UFO-NORGES STØTTEFOND

Grupper og foreninger som arbeider aktivt for en sak, behøver alltid midler. UFO-NORGE er intet unntak. Mange oppgaver må utsettes pga. dårlig økonomi. Mye tas av egne midler, men dette begrenser selvfølgelig seg selv i lengden.

Vi vet at mange svært interesserte abonnenter- og andre - ikke har tid og anledning til å arbeide aktivt i UFO-NORGE selv. En måte dere likevel kan støtte oss svært meget på, er å gi et beløp - stort eller lite - til UFO-NORGES STØTTEFOND.

Merk talongen STØTTEFONDET

Benytt bankgirokonto: 2470 17 28854

UFO-NORGE

Nordlysveien 4c

3113 Tønsberg

STØTT PROSJEKT HESSDALEN OG DRIFTEN AV DEN AUTOMATISKE MÅLESTASJONEN!

Vi trenger mer moderne utstyr for å komme enda nærmere svaret på gåten Hessdalen. Ikke minst er det behov for midler til driften av stasjonen. Arbeidet med målestasjonen har pågått i mange år og prosjektleder og primus motor Erling Strand takker hjerteligst for særdeles villig praktisk og økonomisk bistand fra Høgskolen i Østfold, enkeltpersoner og institusjoner.

Driften av stasjonen medfører endel utgifter - og prosjektets kasse er igjen ferd med å gå tom. Bare tellerskrittene ved overføringen av bilder fra stasjonen til Høgskolen i Østfold, der Strand er lektor, er en anstrengende utgift for Prosjekt Hessdalen. Vi oppfordrer derfor våre lesere og tilhengere til å gi sitt bidrag - stort eller lite - til Prosjekt Hessdalen og derved sørge for fortsatt drift av dette svært viktige prosjektet.

Vennligst benytt følgende konto og adresse:

PROSJEKT HESSDALEN

v/ Erling P. Strand

Bukholmveien

Ullerøy

1747 Skjeberg

Postgirokonto: 0530 28 87545

PÅ FORHÅND TAKK

ANNONSER

Informasjon/bestilling

Hans Petter Blaafladt

Opplandsgt. 2

0657 Oslo

Telefon: 91 71 63 71

E-post innlevering ann.matr.:

redaktor@ufo.no

ANNONSEPRISER 2000

Bakside 4/f. kr. 5.000,-

Sort/hvitt:

1/1 side kr. 3.000,-

1/2 side kr. 2.000,-

1/3 side kr. 1.750,-

1/4 side kr. 1.500,-

Alle priser er oppgitt eks. mva.

TEKNISKE DATA

Utgiver:

UFO-Norge

Postboks 124

3163 Borgheim

Tlf: 33 38 65 00

Opplag: 1300

Format: A4 (210 x 297 mm)

Satsflate: 174 x 254 mm

Spaltebredde: 55 mm

Distribusjon:

C-blad til abonnenter

UFO utgis av foreningen UFO-Norge. Tidsskriftet fylte 19 år ved millenniumskiftet. Hittil har UFO bare vært å få i abonnement. Nå planlegger vi å lansere bladet for løssalg. I den forbindelse åpner utgiveren for kommersielle annonser i tidsskriftet. Introduksjonen på det åpne markedet skal skje i løpet av våren neste år.

Bladet tar ikke bare for seg uidentifiserte flyvende objekter. Mellom 30 og 40 prosent av innholdet omhandler ulike paranormale fenomener. Våre lesere er voksne, etablerte og åpne for andre sannheter enn de vedtatte. Etter våre undersøkelser å dømme er yrker innen luftfart, teknikk og data godt representert i lesermassen.

Det økonomiske overskuddet fra bladvirksomheten går til driften av foreningen. Ingen av skribentene får betalt for artiklene. De som er engasjert i bladet er erfarne skribenter, forfattere og UFO-eksperter med internasjonalt ry. UFO-Norge blir konsultert av aviser, radio og TV i UFO-spørsmål. Jeg er stolt over å kunne si at vi har Norges fremste eksperter på sine felt som medarbeidere i bladet.

Ansvarlig redaktør

Morten Løken Kværnstrøm

UFO-Norge

UFO-Norge er en landsomfattende organisasjon som arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, foruten å gi informasjon til abonnentene og offentligheten.

Organisasjonen tilstreber vitenskapelige metoder i sin forskning. UFO-Norge ble stiftet i 1973, da under navnet Norsk UFO-Center.

Kontakt Odd-Gunnar Røed

Tlf: 33 38 65 00

E-post: odd.gunnar.roed@ufo.no

Ansvarlig redaktør for
tidsskriftet:

Morten L. Kværnstrøm.

Tlf: 32 12 94 74

E-post: redaktor@ufo.no

UTGIVELSESPLAN

Fra medio 2000

Nr 2/00 1. juli

Nr 3/00 1. oktober

Nr 4/00 20. desember

Nr 1/01 1. april

Innleveringsfrist
annonsemateriell:

Nr. 3/00 7. september

Nr. 4/00 29. november

Nr. 1/01 7. mars